

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

13 november 2002

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

DECREET INSTEMMING SAMENWERKINGSAKKOORD OPRICHTING VAN EEN AGENTSCHAP
VOOR BUITENLANDSE HANDEL

VERZOEKSCHRIFT GESUBSIDIEERD LEERLINGENVERVOER

VERZOEKSCHRIFT SOCIALE EN ECONOMISCHE BESCHERMING VAN GASTPROFESSOREN IN
HET HOBU

VERZOEKSCHRIFT VERPLICHTING PLAATSING SCHOUWFILTER BIJ GEBRUIK VAN HOUT-
OF ALLESVERBRANDERS OF VAN EEN OPEN HAARD

VERZOEKSCHRIFT RECHTVAARDIGHEID IN WETGEVING

VERZOEKSCHRIFT WET OP DE POLDERS EN WATERINGEN

RESOLUTIE GEACTUALISEERD VLAAMS PROGRAMMA STAATSHERVORMING

Inhoud

Nr. 12

Woensdag 13 november 2002
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Interpellaties (Regl. art. 77)	
Interpellatie van de heer Luc Van den Brande tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de recente uitspraken van de minister inzake de afbouw van een eigen Vlaams buitenlands beleid	
Interpellatie van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de recente uitspraken van de minister inzake de afbouw van een eigen Vlaams buitenlands beleid	
Interpellatie van de heer Jan Loones tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de recente uitspraken van de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, inzake de afbouw van een eigen Vlaams buitenlands beleid	1
Sprekers : de heren Luc Van Den Brande, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Jan Loones, Patrick Hostekint, Frans Ramon, André-Emiel Bogaert, André Denys en minister Jaak Gabriels	
Met redenen omklede moties	19
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer Bruno Tobback tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de aangekondigde huurprijsverhogingen bij verschillende socialehuisvestingsmaatschappijen	19
Actuele vraag van de heer Eloi Glorieux tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de reconversie van militaire productie in Vlaanderen	21
Actuele vraag van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de houding van de Vlaamse regering ten aanzien van het verenigingsleven	23
Actuele vraag van de heer Kris Van Dijck tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het archief van de Koninklijke Vlaamse Schouwburg	25
Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de verklaringen van de minister-president betreffende het inburgeringsbeleid	
Actuele vraag van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de verklaringen van de minister-president betreffende het inburgeringsbeleid	26
Actuele vraag van de heer André Moreau tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over druggebruik bij jongeren	32
Ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten met betrekking tot de oprichting van een agentschap voor Buitenlandse Handel	
– 1323 (2002-2003) – Nrs. 1 en 2	
Verdaging	33
Sprekers : de heer Luk Van Nieuwenhuysen en minister Jaak Gabriels	

Verzoekschrift betreffende het gesubsidieerd leerlingenvervoer – 1361 (2002-2003) – Nr. 1 Verslag	33
Verzoekschrift betreffende de sociale en economische bescherming van gastprofessoren in het HOB – 1362 (2002-2003) – Nr. 1 Verslag Spreker : de heer André Moreau, verslaggever	33
Verzoekschrift betreffende de verplichting een schouwfilter te plaatsen bij gebruik van hout- of allesverbranders of van een open haard – 1363 (2002-2003) – Nr. 1 Verslag	34
Verzoekschrift betreffende rechtvaardigheid in wetgeving – 1364 (2002-2003) – Nr. 1 Verslag	34
Verzoekschrift betreffende de wet op de polders en wateringen – 1366 (2002-2003) – Nr. 1 Verslag	34
Voorstel van resolutie van de heren Luc Van den Brande, Eric Van Rompuy, Johan Sauwens, Lud- wig Caluwé en mevrouw Brigitte Grouwels en mevrouw Mieke Van Hecke betreffende een geac- tualiseerd Vlaams programma staatshervorming – 1436 (2002-2003) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling Sprekers : de heren Luc Van den Brande, Joris Van Houthem en André Denys, mevrouw Mieke Van Hecke en minister-president Patrick Dewael	35
Regeling van de werkzaamheden	39

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 13.36 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Anne-Marie Baeke, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Gilbert Bossuyt, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaeys, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Hilde Claes, Marc Cordeel, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Jan Laurys, Herman Lauwers, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, André Moreau, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Guy Sols, Felix Strackx, Lucien Suykens, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijk, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Paul Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Leo Peeters, Francis Vermeiren, Johan Weyts : gezondheidsredenen ;

Sonja Becq, Claudine De Schepper, Koen Helsen, Trees Merckx-Van Goey, Jan Roegiers, Jos Stassen, Guy Swennen, Riet Van Cleuvenbergen, Ria Van Den Heuvel, Jan Van Duppen, Ingrid van Kessel : buitenslands ;

Johan Demol : ambtsverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Rufin Grijp, Veerle Heeren, Jul Van Aperen, Walter Vandenbossche.

INTERPELLATIES (*Regl. art. 77*)

Interpellatie van de heer Luc Van den Brande tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de recente uitspraken van de minister inzake de afbouw van een eigen Vlaams buitenlands beleid

Interpellatie van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de recente uitspraken van de minister inzake de afbouw van een eigen Vlaams buitenlands beleid

Interpellatie van de heer Jan Loones tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de recente uitspraken van de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, inzake de afbouw van een eigen Vlaams buitenlands beleid

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heren Van den Brande en Van Overmeire tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de recente uitspraken van de minister inzake de af-

Voorzitter

bouw van een eigen Vlaams buitenlands beleid en van de heer Loones tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de recente uitspraken van de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, inzake de afbouw van een eigen Vlaams buitenlands beleid.

Minister Gabriels antwoordt tevens in naam van minister-president Dewael.

De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijnheer de voormalig minister van Vlaams Buitenlands Beleid, dames en heren, ik wil eerst mijn ongenoegen uiten over het feit dat de minister vanmorgen niet aanwezig was. We hadden de interpellatie nochtans vorige week donderdag al aangekondigd. Ik kan begrijpen dat er administratief iets verkeerd kan lopen. Ik kan echter niet begrijpen dat een regering die beschikt over een grote groep kabinetsleden – groter dan tijdens de vorige Vlaamse regeerperiode – niet in staat is de werkzaamheden te organiseren.

Mijnheer de minister, er leeft een diep gevoel dat u onvoldoende rekening houdt met het Vlaams Parlement waar tegenover u verantwoording bent verschuldigd. De regering kan niet functioneren zonder respect voor het parlement en een parlement kan niet functioneren zonder dat een regering functioneert. Verschillende commissievoorzitters – en dus niet alleen die van de commissie voor Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden – vinden dat u mentaal de knop moet omdraaien. U moet meer beschikbaar zijn voor het parlement.

Mijnheer de minister, er is een groot probleem met het beleid of non-beleid dat u voert. De minister-president en uw partijvoorzitter geven op verschillende plaatsen aan dat het de VLD en deze regering menens is om te komen tot een hecht Vlaams front. De heer De Gucht zegt dat 'België verdamt'. Stel u voor dat ik dat ooit had gezegd ! De VLD – en CD&V gaat daarmee akkoord en heeft daartoe reeds eerder beslist – streeft naar een staatsstructuur die steunt op de bevoegdheden en verantwoordelijkheden van de deelstaten die dan samen uitmaken wat het federaal of confederaal niveau in de toekomst kan doen.

Ik wil weten welk dubbel spel er wordt gespeeld. Uw partij en de Vlaamse regering brengen een be-

paald standpunt naar voren. U bestaat het om in Zuid-Afrika – en ik besef dat men soms wat benauwd is waardoor men enige afstand neemt om verklaringen af te leggen – daar tegenin te gaan. Ik wens nu niet verder in te gaan op uw merkwaardig optreden op een sneeuwscooter in Finland.

Mijn stelling wordt bevestigd : na tien jaar evaluatie van het Vlaams buitenslands beleid zegt deze regering dat ze geen eigen buitenlands beleid meer wenst te voeren. De heer Sarens en ikzelf hebben de evaluatie na één jaar regeren gemaakt omdat we de nieuwe bewindsploeg tijd wilden gunnen. Mijnheer de minister, u was voorheen een federaal minister. Uw partij, en bij uitbreiding de Vlaamse regering, hebben een engagement genomen ten aanzien van de federale minister van Buitenlandse Zaken en de federale regering om elk Vlaams buitenlands beleid ondergeschikt te maken aan het federaal beleid ter zake.

Wat is nu de ondubbelzinnige houding van de Vlaamse regering ? Laten we wel wezen, er moet toch enig fatsoen aan de dag worden gelegd. Op drie jaar tijd hebben we drie ministers voor Buitenlands Beleid gehad. Voor sommige andere departementen zitten we al aan de vierde minister. Dit is een zaak van interne organisatie binnen de Vlaamse regering. Minister-president Dewael, die oorspronkelijk bevoegd was voor het buitenlands en Europees beleid, heeft zich heel duidelijk op de lijn geplaatst van de situatie in Vlaanderen tussen 1973 en 1988. We waren toen bevoegd voor Cultuur, maar niet voor het buitenlands beleid.

Ere wie ere toekomt : minister Van Grembergen heeft als minister van Buitenlands Beleid belangrijke stappen gezet. Over sommige punten kunnen we wel van mening verschillen. Mijnheer de minister, net zoals bij het ganzenbordspel gaan we nu echter terug naar af. U hebt gezegd dat we ons niet moesten bezighouden met een eigen buitenlands beleid. U zegt dat we handel moeten drijven – en ik steun u daarin volledig – en dat we een economisch beleid moeten voeren. U voegt er echter aan toe dat het buitenlands beleid opnieuw in een Belgisch jasje moet worden gestoken.

Waar komt de baarlijke nonsens, die u sedert twee à drie jaar verspreidt, vandaan waarbij u stelt dat het onze overtuiging zou zijn om op alle plaatsen in de wereld – er zijn zo'n 190 lidstaten van de Verenigde Naties – Vlaamse Huizen neer te poten ? Waar komt de baarlijke nonsens vandaan waarbij u stelt dat samenwerking met de Belgische diplomaten terug aan de orde is ? Degenen die de regeling over het Vlaams buitenlands beleid hebben onder-

Van den Brande

tekend, hebben steeds in perfecte symbiose met de betrokken ambassadeurs gehandeld. Wij vinden namelijk dat we moeten handelen in het algemeen Vlaams belang.

Mijnheer de minister, u hebt aangekondigd dat een eigen beleid ter zake eigenlijk niet aan de orde is omdat dit verwarrend zou zijn. We kennen allemaal dat verhaal. Niet alleen ik vind dat we de plicht hebben om een volwaardig buitenlands beleid te voeren, dat is in het belang van de welvaart van de Vlamingen. Bovendien versterkt het binnenlands beleid het buitenlands beleid en omgekeerd.

Ik wil dit koppelen aan het verhaal over de constitutionele regio's dat ik volledig ondersteun. Ik heb dat op verschillende ogenblikken gezegd. Ofwel predikt u het belang van de constitutionele regio's in Europa en daarbuiten en dan moet een buitenlands beleid daar een wezenlijk onderdeel van zijn, ofwel wordt er gelogen en wordt er een dubbelspel gespeeld en dan moet u niet op hetzelfde ogenblik beweren dat een buitenlands beleid niet nodig is.

Volgende week zullen we de kans hebben om uitvoerig in te gaan op het buitenlands beleid dat u tot op heden niet hebt gevoerd. Zonder vooruit te lopen op de zaken, wil ik een aantal dingen aanhalen. De verhouding met Nederland is voor u totaal geen aandachtspunt. De begroting voor Buitenlandse Aangelegenheden daalt met 20 percent. U hebt geen oog voor het netwerk dat was uitgebouwd in Centraal- en Oost-Europa in het licht van het belang van de uitbreiding. U besteedt bovendien geen aandacht aan de Europese Conventie, die nochtans van groot belang is voor de ontwikkeling van Vlaanderen, en toen het dossier-Nabholz aan de orde was, was u met vakantie.

Minister Gabriëls, ik moet vaststellen dat u een non-beleid voert. Dat is toch heel merkwaardig op het ogenblik dat we allemaal trachten een Vlaams platform aan te reiken. Het Sint-Michielsakkoord is een bijzondere verworvenheid van onze staats-hervormingen waardoor we binnen de constitutionele regio's een bijzondere plaats innemen. We zijn een constitutionele regio die niet onderhevig is aan een hiërarchie van normen en die vanzelfsprekend een binnenlands en een buitenlands beleid kan voeren in overeenstemming met onze bevoegdheden en verantwoordelijkheden. Ik begrijp u dus niet.

U wenst de uitbreiding van bevoegdheden die we niet hebben. Dat vinden we logisch, maar de be-

voegdheden en verantwoordelijkheden die we wel hebben, bouwt u af. Begrijpe wie begrijpen kan, maar dat is de realiteit. We bevinden ons in een unieke situatie, die in het buitenland ook zo wordt geduid, en het is geen Belgische of Vlaamse benadering. Het is een vanzelfsprekende benadering in elk land met deelstaten. Het volstaat om in deze context te verwijzen naar Schotland, Beieren, Baden-Württemberg, Noordrijn-Westfalen, Catalonië, Piemonte en enkele andere regio's. Uw politiek is dus ongeloofwaardig en ik denk dat u niet alleen orde op zaken moet stellen, maar dat u ook verplicht bent in dit parlement duidelijkheid te scheppen.

Ik ken het grote misverstand wel. De communicatiekanalen hebben niet goed gewerkt en de e-mails zijn niet goed aangekomen. Dan is er ook het excuus dat u het zo niet hebt bedoeld, maar dat gaat allemaal niet op. U hebt uw uitspraken immers herhaald. U bent dan tot de merkwaardige bevinding gekomen dat we enkel een buitenlands economisch en handelsbeleid moeten voeren, omdat het eigenlijk de taak van de minister-president is om een volwaardig buitenlands beleid te voeren. Dat is natuurlijk altijd onze stelling geweest, maar deze regering vond na een jaar tot anderhalf jaar dat dat niet nodig was. Probeer eens onder elkaar uit te maken hoe de zaken nu staan. Zelfs iemand met een gemiddeld onderscheidingsvermogen en politiek inzicht kan niet meer uitmaken welke houding deze regering zich aanmeet en welke koers ze vaart.

Ik wil even wat meer aandacht besteden aan uw stelling die ik totaal verwerp en die indruist tegen de Grondwet en de huidige institutionele bepalingen. Ik ben daar echter steeds minder over verwonderd. Uw stelling vloeit niet voort uit een bevestiging die u onder de Zuid-Afrikaanse zon hebt gekregen, want op verschillende raden van bestuur van Vlaamse openbare instellingen hebt u duidelijk en denigrerend gesproken over het nut en de waarde van een volwaardig Vlaams buitenlands beleid. U hebt daar de kleur aangekondigd. Verschillende bronnen hebben dit bevestigd. Er zou iets wonderlijks op komst zijn, namelijk de minister bevoegd voor het Vlaams Buitenlands Beleid stelt zelf de vraag wat er moet gebeuren. U gedraagt zich als een renegaat, iemand die de eigen opvattingen, als die er al zijn, en erger nog, de grondwettelijke instellingen verloochent.

Ik treed even in uw spoor als u zegt dat wij handel moeten drijven en de economie opfleuren. Ik druk mij voorzichtig uit. Als slechts de helft van uw relaas over de zending naar Zuid-Afrika waar is, dan

Van den Brande

raad ik u aan ernstig na te denken over de deontologie en de plichten die u als minister hebt. Ik heb het idee dat uw enige drijfveer er niet in bestaat om Vlaanderen op de wereldkaart te prikken, maar Bree. Hoe wordt dan nog het algemeen Vlaams belang gediend ?

Dergelijke zendingen vervullen betekent vooral hard werken, inhoud geven aan een samenwerking en goed voorbereid, zeker niet geïmproviseerd, sommige dingen naar voren schuiven en andere weer terugtrekken. Ik heb zelf de ervaring meege maakt met zowel voormalig president Mandela als met de huidige president Mbeki. U kunt niet met de losse hand met deze verhoudingen omspringen. Zij worden immers broos opgestart en wij moeten ze van inhoud voorzien.

U moet zich bezinnen en klaarheid brengen over uw politieke beleidslijn. Wij zullen u trouwens in de commissie voor Buitenlandse Aangelegenheden over uw talloze zendingen uitvoerig ondervragen. Ik wil er de in- en de output van kennen. U moet zich bovendien aan de grondwettelijke regels en afspraken houden.

Ik maak mij zorgen over een aantal dossiers die u hebt aangelegd. Wij zullen ze straks nog verder behandelen. Ik denk bijvoorbeeld aan het Agentschap voor Buitenlandse Handel. U hebt gezegd dat er vanuit Vlaanderen een vetorecht zou zijn. Dat is door federaal minister Neyts in de Senaat volledig tegengesproken. Daar heeft het VEV natuurlijk ook op gereageerd.

U wenst zelf, tegen alle afspraken in, in de reorganisatie van de Vlaamse administratie tussenbeide te komen. In het kader van de herschikking is er sprake van een puur partijpolitieke operatie met 13 topbenoemingen en ongeveer 70 andere politieke benoemingen. Deze zaak zullen wij de eerstkomende dagen naar voren brengen. Het was de bedoeling om een departement voor Buitenlands Beleid en Ontwikkelingssamenwerking op te richten. Tegen alle afspraken in wenst u onderdelen bij Economie onder te brengen.

Ik heb twee vragen. Blijft u bij de verklaringen die u hebt afgelegd ? U moet niet komen vertellen dat het een groot misverstand was, en dat we u slecht begrepen hebben. U hebt tot tweemaal toe gezegd waar het op stond. Ik wil, in het licht van de toekomstige welvaart van de Vlamingen, precies weten welke uw houding is. Schikt u zich naar de afspraken, die door minister Van Grembergen per-

fect werden voorbereid en die inhoudelijk de weergave zijn van een duidelijk Vlaams buitenlands beleid ? Dit beleid bestaat erin om een departement voor buitenlandse betrekkingen en internationale samenwerking aan te houden, waarvan buitenlandse economische betrekkingen een onderdeel zouden zijn.

Ik wil niet uitweiden over de capriolen die u bij de hervorming van bepaalde instellingen uithaalt. Mensen vertrekken er met de regelmaat van een klok. U hebt ooit verweten dat sommige dingen nu eenmaal gebeuren tot persoonlijke eer en meerdere glorie. Welke politieke lijn hanteert u eigenlijk ? Hebt u die wel ? U voert geen buitenlands beleid. U voert nauwelijks een economisch beleid, en als het er al is, dan is het betwistbaar. Uw huisvestingsbeleid ligt zwaar onder vuur.

We nemen aan dat meerderheid en oppositie van mening kunnen verschillen – dat is democratie -, maar er is een zekere mate van traditie om inzake het buitenlands beleid een samenhangend standpunt in te nemen. Ik vraag van u een minimum aan ernst, plichtsbesef en respect voor de Vlaamse verantwoordelijkheden. U moet klaarheid scheppen, want u bent dit parlement uitleg verschuldigd. (*Applaus bij de oppositie*)

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik was niet de enige die met verbazing kennis heeft genomen van de uitspraken die de minister begin november in Johannesburg heeft gedaan. De minister stapt blijkbaar af van het idee dat Vlaanderen over een eigen diplomatiek netwerk moet beschikken. Een verdere uitbouw van een eigen Vlaamse vertegenwoordiging in het buitenland noemt hij 'futuristisch en illusionistisch'. Hij stuurt aan op een 'pragmatische' benadering, waarbij de Vlaamse vertegenwoordigers in het buitenland zo veel mogelijk in de federale ambassades worden geïntegreerd. Hij zegt in dat verband dat dit 'in perfecte collaboratie' moet gebeuren. Alleen uitzonderlijk zou er een eigen Vlaamse vertegenwoordiging mogen blijven bestaan, zoals in Zuid-Afrika en Catalonië.

Het op te richten Flanders Investment and Trade zou onder het departement Economie ressorteren. Ondertussen wachten we nog altijd op de overheveling van delen van de bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking. Wellicht is die overheveling 'futuristisch en illusionistisch' ?

Van Overmeire

Als men de opvattingen van de minister doortrekt, kan er nauwelijks sprake zijn van een Vlaams buitenlands beleid. Zo komt het geplande departement Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking op de helling te staan. Af en toe bereiken ons de oprispingen van de VLD. Met de verkiezingen in het vooruitzicht wil die partij haar Vlaams blazoen oppoetsen, maar de praktijk leert ons dat onder paars-groen de Belgische recuperatie alle kansen krijgt.

U zult ons niet horen zeggen dat buitenlandse handel geen aandacht verdient. Het gaat toch niet om buitenlandse handel of buitenlands beleid, maar om buitenlandse handel én buitenlands beleid? Beide zijn belangrijk. Exportpromotie én een eigen Vlaamse diplomatie zijn belangrijk om een eigen Vlaams buitenlands beleid gestalte te geven. In dit parlement heeft altijd een vrij grote consensus bestaan over de noodzaak van een Vlaams buitenlands beleid en van de uitbouw van een netwerk van gemeenschapsattachés. Misschien waren onze bedoelingen niet altijd dezelfde, maar wij zijn van oordeel dat die Vlaamse diplomatie onder meer als opdracht moet hebben om het buitenland voor te bereiden op de mogelijkheid dat België 'helemaal verdampt', om het met de woorden van de afwezige De Gucht te zeggen. De separatist De Gucht nam me de woorden uit de mond.

Voor sommigen is de uitbouw van een eigen Vlaams beleid en een eigen Vlaamse diplomatie, in het verlengde van de bevoegdheden waarover we beschikken, de logica zelve. De minister verliest uit het oog dat de uitbouw van een eigen Vlaams diplomatiek netwerk een bittere noodzaak is. In de praktijk kan Vlaanderen al te dikwijls geen beroep doen op de bestaande Belgische kanalen. Ik geef twee voorbeelden.

Er bestaat een druk om het Belgische samenlevingsmodel als een soort van exportproduct aan het buitenland aan te bieden. Wat heeft de federale diplomatie echter gedaan toen dat samenlevingsmodel in de Raad van Europa, naar aanleiding van het rapport-Nabholz, onder vuur kwam te liggen? Ik kan me voorstellen hoe de Canadese overheid op een dergelijk rapport zou reageren. In België heeft het federale niveau absoluut niets gedaan. De Belgische diplomaten hebben geen enkele opdracht ontvangen. Brussel wordt verlamd door de Vlaams-Waalse tegenstelling en door het feit dat de minister van Buitenlandse Zaken een partijgenoot is van de man die alles heeft georkestreerd.

Mijn tweede voorbeeld betreft het Zomerakkoord van 21 juni 2002. In het kader van dit akkoord is de Vlaamse regering zelf tot de vaststelling gekomen dat ze op het Europees niveau onvoldoende wordt vertegenwoordigd en dat ze niet op de Belgische structuren kan rekenen om de Vlaamse belangen in de EU efficiënt te verdedigen.

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Deze vaststellingen hebben ertoe geleid dat de Vlaamse regering in het Zomerakkoord van 21 juni 2002 het voornemen heeft opgenomen om de Vlaamse vertegenwoordiging in de EU voort uit te bouwen.

Ik heb een plezierig artikel in De Morgen gelezen waarin een journalist stelt dat – en ik citeer: '... die Gabriëls niet goed had begrepen dat de VLD bezig was met het oppoetsen van haar Vlaams blazoen en daardoor komt de gewezen ex-voorzitter van de VU met zijn ongelukkige uitspraken nu over als een soort neo-Belgicist, terwijl die brave federale ex-minister van Landbouw dit alleen maar zegt om te voorkomen dat zijn portefeuille voor de tweede keer in vier jaar wordt leeggehaald.'

Ik kan me niet voorstellen dat dit relaas van de feiten klopt of dat het beleid van de Vlaamse regering op iets anders zou zijn gebaseerd dan het verdedigen van de buitenlandse belangen van zes miljoen Vlamingen.

Ik wil de minister een aantal concrete vragen stellen. Daarmee wil ik niet louter naar de persoonlijke houding van de minister peilen, maar een duidelijk zicht krijgen op de houding van de hele Vlaamse regering.

Bij zijn aantreden heeft de minister er al voor gepleit om het beleid inzake buitenlandse handel onder het beleidsdomein Economie onder te brengen. Hoewel de minister toen is teruggefloten, heeft hij nooit onder stoelen of banken gestoken dat hij die ambitie is blijven koesteren. Mijn vraag is of de Vlaamse regering bij haar beslissing blijft om een departement Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking op te richten. Wil de Vlaamse regering een volwaardig buitenlands beleid uitbouwen?

In Zuid-Afrika heeft de minister naar de perfecte collaboratie met de Belgische ambassades verwezen.

De heer Eric Van Rompuy : De heer Van Overmeire bedoelt waarschijnlijk samenwerking.

De heer Karim Van Overmeire : Blijkbaar heeft de minister in het kader van deze perfecte collaboratie al de nodige contacten gelegd. Is de Vlaamse regering van deze contacten op de hoogte gebracht ? Wil de Vlaamse regering dat deze contacten in de door de minister gesuggereerde richting worden uitgebouwd ? Moeten we dan Vlaamse verkooptkantoren onder een Belgische paraplu krijgen ?

De minister heeft tevens aangekondigd dat er geen Vlaamse gemeenschapshuizen bijkomen. In februari 2002 heeft minister Van Grembergen nochtans bevestigd dat een dergelijke vertegenwoordiging in Londen momenteel wordt uitgewerkt. Ik vraag me dan ook of de Vlaamse gemeenschapshuizen zullen worden afgebouwd, een status quo zullen handhaven of verder zullen worden uitgebouwd.

Op basis van welke argumenten heeft de minister geconcludeerd dat de Belgische diplomatieke kanalen geschikt zijn om de Vlaamse belangen in het buitenland te verdedigen ? Tijdens de voorbije maanden hebben we tweemaal kunnen vaststellen dat de Belgische diplomatieke kanalen absoluut ongeschikt zijn om onze belangen op cruciale ogenblikken te verdedigen.

We kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat de minister momenteel zijn curriculum vitae aan het schrijven is om deel te kunnen uitmaken van de volgende federale regering.

De heer Eric Van Rompuy : Neen, dat is de heer Pinxten.

De heer Karim Van Overmeire : Ik vind niet dat de minister hier zijn curriculum vitae hoeft te schrijven, maar dat we hem veeleer een C4 moeten geven.

Ik hoop alleszins dat de minister mijn vragen duidelijk zal beantwoorden. We willen in verband met dit dossier eindelijk eens de nodige duidelijkheid krijgen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik interpelleer u tegen mijn zin, en dit om een aantal redenen. Dit is een zeer belangrijk beleidsdomein. Ik vond het een ideaal moment om ter zake de huidige en de vroegere minister-president met elkaar te confronteren. Uw kritiek betreft het beleid van uw voorganger,

maar u kreeg meteen ook kritiek van de huidige minister-president. Daarom was mijn interpellatie uitdrukkelijk gericht aan de minister-president. Die heeft echter blijkbaar verkozen zich niet te mengen in dit debat en u zelf de problemen te laten oplossen.

Een andere reden is van persoonlijke aard. Ik heb eens gezegd dat ik nooit kritiek zou geven op iemand die de Vlaamse kust, en dan meer specifiek mijn gemeente, als vakantieplaats heeft uitgekozen. Omstandigheden dwingen me om van die lijn af te wijken, maar de aanleiding daarvoor is belangrijk genoeg.

Ik zal niet herhalen wat de vorige sprekers hebben gezegd. Mijnheer de minister, u werd op uw buitenlandse missie vergezeld door een hele horde binnenlandse journalisten. Vandaar ook de bewering dat dit een reis voor binnenlands gebruik was. Dit heeft zijn sporen nagelaten. Ik geef een kleine bloemlezing uit de krantenartikels. Ik weet niet of het uw bedoeling was om op die manier te provoceren, maar dat effect heeft het wel gehad. Op 7 november blokletterde De Standaard : ‘Jaak Gabriels wil de Vlaamse diplomatie in een Belgisch jasje stoppen’. Ik citeer uit de tekst : ‘Gabriels zegt te willen breken met de futuristische en illusionistische kijk op het Vlaamse buitenlandse beleid – een verwijzing naar de inspanningen van de gewezen minister-president Luc Van den Brande – om Vlaanderen overal in de wereld een eigen gezicht te geven’. Daarmee gaat u regelrecht in tegen de terminologie van zowel het regeerakkoord als de beleidsbrieven en de beleidsnota. Daarin stelt men dat we Vlaanderen een eigen gezicht in de wereld moeten geven, dus niet enkel in Europa.

Op 7 november stond in de FET : ‘Gabriels laat eigen Vlaamse diplomatie los’ en ‘Gedaan met Vlaanderen op de wereldkaart te zetten’. In het Nieuwblad van 8 november staat : ‘Jaak Gabriels (ex-VU) wil Vlaanderen niet meer op de wereldkaart.’ Dat ex-VU blijft ons achtervolgen, en vooral u ook.

In de Standaard van 8 november wuifde minister-president Dewael uw voorstel weg. Aan die kant was men blijkbaar wakker geworden. De titel luidde : ‘Vlaamse regering valt Gabriels af’. Ik citeer : ‘Niemand nam gisteren de uitspraken van Jaak Gabriels over het Belgische jasje voor de Vlaamse diplomatie echt serieus.’ In diezelfde krant stond te lezen dat de VLD haar communautair profiel verscherpt.

Loones

In de FET van 8 november las ik : ‘Minister Van Grembergen keurt koerswijziging Gabriels af.’ Ik citeer : ‘Het is onaanvaardbaar dat collega Gabriels het eigen buitenlands beleid van Vlaanderen, zoals het in 1989 werd uitgebouwd, in twijfel trekt. Dat zegt de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden en Cultuur, Paul Van Grembergen, die zelf een jaar bevoegd was voor het buitenlands beleid.’

Op 9 november bleek u te volharden in de boosheid. Onder de titel ‘Hervorming buitenlands beleid slechts een tussenstap’ verscheen een artikel waarin u zei : ‘Ik neem niets terug van wat ik heb gezegd.’ Ik citeer verder : ‘Gabriels blijft ook bij zijn voorstel om buitenlandse handel te laten afhangen van het departement Economie, ondanks de negatieve reactie daarop van de VLD. De liberalen willen die bevoegdheid onderbrengen in een nieuw departement voor Buitenlandse Zaken, zoals eerder was afgesproken met de coalitiepartners.’ De FET van 9 november schreef : ‘Gabriels blijft bij visie op buitenlands beleid.’

Op 12 november, ten slotte, stond in De Standaard een artikel over uw handelsmissie, maar dat overstijgt de discussie van vandaag enigszins. De titel luidt : ‘Tevredenheid over weinig spectaculaire handelsmissie’. Dit artikel is te pijnlijk om hier naar voren te brengen. De FET was zo mogelijk nog doidelijker : ‘Gabriels speelt thuismatch in Zuid-Afrika en Namibië.’ Daarin stonden een aantal verklaringen van deelnemers.

– *De heer Norbert de Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Mijnheer de minister, ik veronderstel dat ik niet nader op de details moet ingaan.

Vandaag wil ik wel de fundamentele vraag stellen : waarvoor staat deze minister bevoegd voor het buitenlands beleid – als het gaat om buitenlands beleid voor Vlaanderen – en wat denkt de volledige regering daarover ? Om een antwoord te vinden op die vraag, moet ik niet verder kijken dan naar alle documenten die tot vandaag van deze regering zijn uitgegaan, zoals het regeerakkoord en de beleidsnota's.

Inzake buitenlands beleid, toen nog ondertekend door minister-president Dewael, en de toenmalige ministers Anciaux en Sauwens, lees ik het volgende : ‘Een maximale behartiging van belangen en waarden houdt noodzakelijk in dat wordt

gewerkt aan één coherent Vlaams buitenlands beleid, zodat Vlaanderen over één duidelijk en herkenbaar gezicht beschikt in de wereld.’ Als missie lees ik dus : Vlaanderen een gezicht geven in de wereld door een maximale behartiging van de belangen.

Mijnheer de minister, duidelijker kan eigenlijk niet, en strijdiger met wat u in Johannesburg hebt gezegd als beleid te zullen voeren kan ook eigenlijk niet. Wat erger is, is dat u die verschillende principes in uw eigen beleidsbrief herhaalt. We hebben die zopas ontvangen, getekend 4 november 2002. Ik lees voor wat u daarin herhaalt als missie van het buitenlands beleid : Vlaanderen een gezicht geven in de wereld met de strategische doelstellingen en met de diverse uitwerkingen daarvan.

Men zou zich om minder dan dat binnen alle partijen vragen stellen. Tot op heden heb ik enkel de sp.a niet gehoord, maar het komt me voor dat alle andere Vlaamse partijen afstand hebben genomen van uw herhaalde verklaringen. We kunnen niet anders dan onze vragen vandaag nog eens herhalen. Waar staat u voor ? Waar staat de Vlaamse regering voor ?

Ik voeg hier nog een detailvraag aan toe. Er blijkt bij de aanvang van dit kabinet in 1999 een soort federale verbindingsman aan het kabinet van de minister-president, toen bevoegd voor buitenlands beleid, te zijn toegevoegd om ervoor te zorgen dat er geen ontsporingen zouden komen. Het was de bedoeling dat er geen te grote conflicten zouden rijzen tussen het federale en het Vlaamse beleid. Is dit waar ? Zo het niet waar is, wás het waar ? Kan ik u die vraag stellen ? Het was uiteraard een vraag die ik liever aan de minister-president had gericht. Wat zijn de contacten tussen uw kabinet en de federale regering in verband met het optreden van Vlaanderen in het buitenland ? Is er sprake van een soort voogdij ? Hebt u daarover verantwoording af te leggen ?

Mijnheer de minister, eigenlijk kan ik me niet indenken dat iemand die nog voorzitter is geweest van een Vlaams-nationale partij over zo'n fundamenteel stuk van het beleid zulke verklaringen aflegt. Met mijn goed karakter zoek ik er nog een externe oorzaak voor. Ik hoop dat u toch enigszins uw beschadigd imago zult kunnen herstellen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's,

Hostekint

ik wil mijn korte uiteenzetting op een positieve manier beginnen. Het houdt eigenlijk ook een compliment in aan het beleid dat door vorige regeringen en vorige ministers is gevoerd.

Ik vind dat Vlaanderen sedert 1993, dus sinds het afsluiten van de Sint-Michielsakkoorden, binnen zijn bevoegdheden en met de beperkte financiële middelen waarover het beschikt, een bescheiden maar bijzonder efficiënt beleid voert. Dat is de verdienste van voormalig minister-president Van den Brande en van huidig minister-president Dewael. Het is ook de verdienste van minister Van Grembergen, die een kort maar krachtig buitenlands beleid heeft gevoerd.

Dit beleid heeft vruchten afgeworpen. Vlaanderen heeft een gezicht in de wereld en is gekend in en buiten Europa. Het wordt geprezen voor zijn welvaart, voor het dynamisme van zijn bedrijven, voor de kwaliteit van zijn producten en voor de manier waarop Vlaanderen samen met de andere gewesten in ons land een vreedzaam samenlevingsmodel heeft weten te creëren.

Mijnheer de minister, precies op het ogenblik dat de structuren en netwerken ter ondersteuning van het buitenlands beleid vaste vorm beginnen te krijgen, bent u erin geslaagd bij een tiendaagse handelsmissie naar Zuid-Afrika voor de grootst mogelijke verwarring te zorgen. Deze zending was voor u blijkbaar een vroege start van de verkiezingscampagne, althans te oordelen naar de sterke vertegenwoordiging van de Limburgse pers in uw gevolg.

Ik was niet zozeer geschokt door de uitspraken die u deed over de Vlaamse diplomatie, namelijk over de plaats waar ze volgens u het best functioneert en opereert. Ik hou niet van symbolen. Mij is het om het even op welke plaats de gemeenschapsattachés of de economische vertegenwoordigers hun werk verrichten, op een aparte locatie, in een Vlaams Huis met een grote Vlaamse leeuw, of op een ambassade. Het maakt me niets uit, als de Vlaamse vertegenwoordigers maar performant presteren en de belangen van Vlaanderen op alle vlakken maximaal behartigen. Iedereen weet dat ze dat doen, net zoals een samenwerking met de federale overheid of de andere gewesten in bepaalde gevallen een meerwaarde kan betekenen voor het Vlaams beleid in het buitenland.

Ik heb me echter vooral geërgerd aan de verklaringen die u in Zuid-Afrika hebt afgelegd over het Vlaams ontwikkelingsbeleid. U hebt daar indirect

verklaringen over afgelegd, tenzij ik niet kan lezen natuurlijk, maar ze werden overschaduwd door wat u zei over het buitenlands beleid op institutioneel vlak.

Zuid-Afrika is voor het Vlaams ontwikkelingsbeleid een prioritaire partner. Ongeveer de helft van het budget voor ontwikkelingssamenwerking gaat naar dat land – en terecht. Vandaag heeft Zuid-Afrika nog steeds te kampen met gigantische problemen, te vergelijken met die van een ontwikkelingsland. De meerderheid van de bevolking, waaronder zwarten en kleurlingen, maar ook blanken, leeft in de grootste armoede. Er is de gesel van aids, en er zijn enorme huisvestingsproblemen.

Mijnheer de minister, ik weet niet of u tijdens uw reis de tijd hebt gevonden om een bezoek te brengen aan de townships rond Johannesburg. Ik was daar enkele jaren geleden, niet in het kader van een handelsmissie weliswaar. Vandaag leven daar nog altijd tienduizenden mensen in kartonnen dozen. Tegenover het tot dusver gevoerde beleid ten aanzien van Zuid-Afrika permitteert u zich volgende uitspraken : 'Ik wil geen Sinterklaas meer spelen. [...] Ik wil de Vlaamse ontwikkelingssteun heroriënteren naar opleiding, want de Vlaamse bedrijven in Zuid-Afrika hebben vooral nood aan goed opgeleide arbeidskrachten. Het exporteren van opleidingscheques is hiervoor het geschikte instrument.' Anders gezegd : u wilt een beleid in functie van de belangen van de Vlaamse bedrijven of het primaat van de Buitenlandse Handel.

In verband met de socialehuisvestingsprojecten waarin de Vlaamse regering onder impuls van de vroegere ministers Anciaux en Sauwens de afgelopen jaren 3,75 miljoen euro heeft gepompt, zegt u : 'Ik zet deze actie stop, want onze hoofdprijs is niet huizen bouwen.' Ik zou dat graag eens uitgelegd zien aan mensen die zich bekommeren om het lot van de vele sukkelaars in Zuid-Afrika. Mijnheer de minister, het ontwikkelingsbeleid ten aanzien van Zuid-Afrika is in de eerste plaats de zaak van de minister van Ontwikkelingssamenwerking en eigenlijk van de hele Vlaamse regering in het kader van het horizontale begrotingsbeleid waarin u als minister van Huisvesting en van Economie ook een belangrijke rol te vervullen hebt.

Ik besluit met de vraag die reeds door de vorige sprekers is gesteld : in hoeverre is die zienswijze in verband met ontwikkelingssamenwerking en met huisvesting besproken met uw collega's van de Vlaamse regering ? (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het Afrikaanse spreekwoord van de maand is er een uit Senegal. In het Wolof klinkt dat als volgt : 'Wax soxu fetal la ; su reccee, dabu ko wees.' Vrij vertaald in het Nederlands klinkt het : 'Woorden zijn als kogels : als ze worden afgevuurd, kun je ze niet meer stoppen.'

Mijnheer de minister, u deed in Zuid-Afrika een aantal uitspraken en voorstellen die hier voor de nodige commotie zorgen. Als we de pers mogen geloven, heeft de Afrikaanse zon u geen goed gedaan. De plannen voor een Afrikaans maritiem instituut werden afgeblazen omdat de Zuid-Afrikaanse partner controversieel bleek. Uw voorstel om de steun aan Nepad – New Economic Partnership for Africa's Development – wat terug te schroeven, net een programma waar Zuid-Afrika in de hele wereld steun voor zoekt, werd ook niet op applaus onthaald. Gebrekkige voorbereiding of verkeerde inschatting kunnen een programma van samenwerking bijzonder hypothekeren. Ik heb sterk de indruk dat u daar een aantal uitspraken hebt gedaan die niet goed voorbereid waren.

Ook over het Vlaams buitenlands beleid – en daarin treed ik vorige sprekers bij – hebt u uitspraken gedaan die heel wat kritiek hebben losgeweekt. U bent enkel geïnteresseerd in een economisch buitenlands beleid, is de eerste kritiek. Een tweede kritiek is dat u ingaat tegen de regeringsverklaring, tegen de beleidsnota 1999-2004 over het Vlaams buitenlands beleid en tegen de opeenvolgende beleidsbrieven. Een derde kritiek is dat u geen eigen Vlaamse vertegenwoordiging in het buitenland wil, en de vierde dat u het Flanders Investment and Trade wil onderbrengen in het departement Economie.

Sta me toe het eerst even te hebben over uw buitenlands beleid dat u wil verenigen tot een louter economisch buitenlands beleid. In dit verband wil ik toch even de formulering van de missie van het Vlaams buitenlands beleid herhalen : 'Vlaanderen een gezicht geven in de wereld door een maximale behartiging van zijn belangen en de verdediging van fundamentele humane waarden. Vlaanderen zet zich binnen zijn bevoegdheden in voor een beter Europa en geeft mee gestalte aan een internationaal beleid gericht op een duurzame ecologische en economische welvaart en sociale rechtvaardigheid in Noord en Zuid'.

Het is duidelijk dat – hoe belangrijk export ook is – ons buitenlands beleid niet verengd kan worden tot buitenlandse handel. Ook op het vlak van cultuur,

landbouw, huisvesting, onderwijs, enzovoort bestaat er internationale samenwerking. Vlaanderen sluit verdragen af met tal van landen en we zetten talrijke concrete samenwerkingsprogramma's op. Het gaat voor mij niet om het op de wereldkaart zetten van Vlaanderen. We moeten er trouwens mee optellen steeds naar kaarten te kijken, want de verleiding is daarbij heel groot om onszelf dan in het middelpunt van de belangstelling te plaatsen en onszelf op die kaarten heel centraal – letterlijk en figuurlijk – weer te geven. We moeten integendeel onszelf – dus Vlaanderen – zien als een deel van samenwerkingsverbanden die werken aan rechtvaardige internationale verhoudingen en structuren, die opkomen voor mensenrechten en democratie wereldwijd.

Vlaanderen wil wel degelijk een eigen buitenlands beleid voeren. In de discussies die we in de voorbije jaren hebben gevoerd, stonden zaken zoals coherentie voorop, ik verwijs hierbij naar de nota over Centraal- en Oost-Europa ; zaken zoals concentratie, met voorop de vraag of we ons niet moeten focussen op Europa, en eigen accenten en prioriteiten, bijvoorbeeld tot de bescheiden bijdrage van Vlaanderen aan de vredesprocessen in Ierland en in het Midden-Oosten.

Met betrekking tot de Europese besluitvorming hebben we steeds gesteld dat het toch niet kan dat we steeds als laatste moeten vernemen welke richtlijnen we nu alweer in onze wetgeving moeten omzetten. In het kader van het early-warningsysteem waar we in de commissie voor pleiten, hebben we daar vaak op gewezen. Bedoeling daarvan is aan de Europese regio's een stem te geven in de Europese besluitvorming. Daarbij moet ook maximaal gebruik worden gemaakt van het instrument het Comité van de Regio's. Mijnheer de minister, u geeft de indruk dat we deze doelstellingen en strategische keuzes het best 'parkeren'. U hebt het liever over pragmatisch werken, maar het is me niet helemaal duidelijk wat u daarmee precies bedoelt.

Tot slot wil ik het nog even hebben over het eigen instrumentarium. Uw uitspraken over onze vertegenwoordiging in het buitenland vragen op zijn minst om verduidelijking. Ik kan u volgen als u zegt dat de vertegenwoordiging efficiënter en effectiever moet gebeuren. Die vraag is terecht, zeker indien dit de conclusie zou zijn van een doorlichting of evaluatie. Maar dan nog is het uw taak om te zorgen voor een verbetering van het management van dit menselijk kapitaal. Niemand kan gekant zijn tegen een betere samenwerking met de Belgische ambassades.

Ramon

U denkt dat de Vlaamse attachés en de ambassadeurs goed samenwerken ? Mijnheer de minister, wat hebt u eigenlijk willen zeggen ? Wilt u de klok 10 jaar terugdraaien, zoals sommigen suggereren ? Vlaanderen is volwassen genoeg om te beslissen of het een Vlaams Huis in een bepaalde regio verantwoord vindt, en of er een betere coördinatie moet komen tussen de verschillende vertegenwoordigers.

Ik wil het ook hebben over het volwaardig departement Buitenlandse Aangelegenheden. Bij mijn weten heeft de regering daarover een beslissing genomen. Wat wilt u dan met het FIT, Flanders Investment and Trade ? Bent u bezig met eigen lobbywerk en pleit u ervoor om het FIT in het departement Economie onder te brengen, of is dat wishful thinking ? (*Applaus bij de VLD, CD&V, Spirit, de sp.a en AGALEV*)

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, heren ministers, ik sluit me ten volle aan bij de interpellatie. De uitspraak 'Gedaan met Vlaanderen op de wereldkaart te zetten' staat immers haaks op wat dit huis dag aan dag tracht te doen, namelijk Vlaanderen meer sérieux geven. Het valt op dat de drie interpellaties door de minderheid werden ingediend, terwijl ook bij de meerderheid eenzelfde ongerustheid aanwezig is. Vorige vrijdag werden diverse voorstellen tot actuele vragen ingediend, maar het Bureau heeft gisteren beslist om de interpellaties plenair te laten behandelen.

Mijn goedbedoelde, maar pertinente kritiek op de bewuste uitlatingen van minister Gabriels is niet zozeer tegen de persoon, dan wel tegen de attitude van de minister gericht. Ik kan immers niet geloven dat de politieke hoofdverantwoordelijke voor het buitenlands beleid en de buitenlandse handel van Vlaanderen zich gewoon zou hebben versproken. Mijnheer de minister, u wikt doorgaans goed uw woorden en u laat uw teksten goed voorbereiden. Dat heb ik reeds ervaren in de commissie voor Economie. Als het geen verspreking is, dan steekt er een filosofie en/of een bedoeling achter de gewraakte stelling om het eigen buitenlands beleid af te bouwen en/of zeker niet uit te bouwen. Hierdoor krijgt het dossier een politieke dimensie. Mijnheer de minister, neemt de Vlaamse regering dezelfde attitude aan ? Zo ja, waarom ? Zo neen, waarom hebt u dat gezegd ?

Ondanks alle inspanningen in het verleden, ondanks de opeenvolgende staatshervormingen en ondanks de Sint-Elooï- en Lambermontakkoorden worden we steeds meer geconfronteerd met de hoge kaaimuren van het bestaande federale systeem. We hebben een duidelijk gebrek aan eigen bevoegdheden, we hebben een tekort aan fiscale autonomie, we hebben een te eng Vlaams profiel. Dit is geen taal van een nationalist, maar van een democraat.

Overigens bevind ik me in goed gezelschap, als ik de pennenvruchten van de heer De Batselier, minister-president Dewael, premier Verhofstadt en recent ook van de heer De Gucht goed lees en interpreteer. Allen breken ze een lans voor het bekomen van meer Vlaamse autonomie. Ze zijn dus voor meer bevoegdheden, en voor een ver doorgedreven eigen Vlaams profiel, ook in het buitenland.

Van links tot rechts, van boven naar onder en vice versa, horen, zien en lezen we dezelfde politieke hartenkreet : meer Vlaanderen is meer democratie en meer democratie is meer rechtvaardigheid. De omvang en de agenda van de volgende staatshervorming worden door omzeggens alle politieke partijen nu reeds met gedurfde trom electoraal verspreid. Het wordt alleen nog afwachten hoe dik of hoe mager het beestje na de verkiezingen zal zijn.

In deze sfeer, binnen deze groeiende consensus, houdt minister Gabriels – ooit Vlaams-nationalist bij uitstek en voorzitter van de Vlaamse zweeppartij bij uitstek – plots een pleidooi voor het verankeren van het Vlaams buitenlandbeleid in het bestaande Belgische netwerk. Het gaat hierbij niet alleen over het niet verder uitbreiden, maar zelfs over het afbouwen van wat sinds 1980 moeizaam werd opgebouwd.

We hebben het over een belangrijk politiek feit dat dringend uitleg vergt, want in het verleden heeft de minister zich al vaker toegespitst op bestaande, deels in vraag gestelde, bestuursniveaus en instellingen. Hij trad op als een soort provincialist. Ik denk aan de situatie met de provincies en de GOM's. Op het ogenblik dat werd gedebatteerd over de bestaansreden van dat tussenniveau, een debat dat de aanleiding vormde voor het kerntakendebat, wou minister Gabriels het niveau van de provincies reeds fors versterken en wou hij van de GOM's 'Huizen van de Onderneming' maken om buitenlandse investeerders aan te trekken. Het ging om een eerder conservatieve reflex bij de uitbouw van een moderne deelstaat in de 21e eeuw.

Bogaert

Wat de bevoegde minister nodig en nuttig vindt voor de provincies als volwaardig bestuursniveau, acht hij evenwel veel minder nodig en nuttig voor het gewest als volwaardige deelstaat, vooral dan op het vlak van het buitenlands beleid en dito uitstraling. Men wordt echter maar au sérieux genomen in de mate dat men zich ernstig aandient. Zo hebben interpellaties, gedachtewisselingen, hoorzittingen en werkbezoeken in de commissie voor Economie duidelijk het belang aangetoond van de werking van onze Vlaamse economische vertegenwoordigers in het buitenland, de VLEV's, en van onze afgevaardigden in het buitenland van Toerisme Vlaanderen. De heer Gysbrechts heeft hierover recent nog een vraag om uitleg gesteld in de commissie.

Moeten we ons nu tegen iets afzetten, in casu tegen het aloude diplomatieke netwerk van het ancien régime Belge ? Neen, dat moeten we niet doen. Moeten we ons voor iets inzetten, in casu de goed doordachte, nuttige en betaalbare aanwezigheid van Vlaanderen in de wereld, niet alleen op economisch, maar ook op sociaal, humaan en internationaal vlak ? Ja, dat moeten we heel zeker doen. Kunnen we hiervoor bestaande Belgische structuren gebruiken ? Als het moet, dan kunnen we dat, als het anders kan, dan is dat niet nodig. Dit wordt pragmatisme genoemd : het zakelijk aanwenden van alle opportuniteit ten behoeve van de eigen deelstaat en bevolking. De afbouw van onze zichtbare Vlaamse aanwezigheid in het buitenland kan daarbij worden gemist als kiespijn.

Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, ik kreeg de indruk dat we Vlaanderen naakt op de grote markt van het buitenland tentoonstelden, alleen gekleed in een tricolore sjerp en met een bankvaliesje in de hand. Alles wordt immers verengd tot economie onder een Belgische paraplu. Ik kan me daar onder geen enkele voorwaarde akkoord mee verklaren, zelfs al steun ik het regeerakkoord en deze regering. Ik kan het niet eens zijn met de uitspraken, want op federaal niveau wordt in de Wetstraat 16 bij het geven van een vinger, ook de hand, de arm en het hele lijf genomen. Mijnheer de minister, op federaal niveau zal met plezier kennis worden genomen van uw uitspraak dat Vlaanderen zich in het buitenland alleen maar mag moeien met de regionale economie. Ik zou dan ook heel graag vernemen wat de ware bedoeling was van uw uitspraak, wat de draagkracht, de innerlijke sterkte of zwakte ervan waren. (*Applaus bij Spirit, de N-VA, het VB en CD&V*)

De voorzitter : Minister Gabriëls heeft het woord.

Minister Jaak Gabriëls (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, als reactie op de aantijgingen van de heer Van den Brande wil ik het journaal geven van de stukken die gisteren op mijn kabinet zijn aangekomen. Door God weet welk misverstand waren we niet op de hoogte van het juiste tijdstip van de gewijzigde agenda. Ik geef de papieren straks aan de voorzitter zodat hij kan zien dat er geen enkele twijfel over bestaat dat er iets is fout gelopen.

Mijnheer Van den Brande, uw andere opmerkingen laat ik voor uw rekening. Te gepasten tijde zullen we erover debatteren in de commissie voor Buitenlandse Aangelegenheden.

Vandaag wil ik het hebben over de realiteit, niet over fictie. De interpellaties zijn er gekomen naar aanleiding van 2 persberichten. Die moesten de weerslag zijn van een vrij losse babbel met alle aanwezige journalisten ter gelegenheid van de opening van de nieuwe kantoren van Export Vlaanderen in Johannesburg. Mijnheer Van Rompuy, iedereen was trouwens uitgenodigd voor dat gesprek, niet alleen de Limburgers.

Ik trek de objectiviteit van de journalisten niet in twijfel. De betrokkenen hebben te kennen gegeven dat ze niet verantwoordelijk zijn voor de titels. Wie zouden wij zijn om hen niet het voordeel van de twijfel te gunnen ? Het verslag van de missie dat ik de Vlaamse regering eerstdaags zal voorleggen, zal duidelijk maken waarover het werkelijk gaat.

Ik wil vandaag enkel debatteren over de feiten en het juiste voornemen, en niet over wat sommigen me graag zouden toedichten. De verhouding tussen Vlaanderen en het federaal niveau aangrijpen om verkeerde interpretaties te geven en te spreken over recuperatie van Vlaamse bevoegdheden door het federaal beleidsniveau, vind ik een totaal verkeerd uitgangspunt. Ik heb dit altijd voorgesteld als een win-winoperatie. Als minister van Vlaams Buitenlands Beleid wil ik de lijn doortrekken die mijn voorgangers duidelijk hebben aangegeven en die ook in het regeerakkoord staat.

Ik heb er wel voor gepleit om te zoeken naar de beste middelen om onze aanwezigheid in de rest van de wereld efficiënt te laten verlopen. De krachtlijnen die daarbij gehanteerd moeten worden, heb ik duidelijk gemaakt. Verdragen afsluiten voor die domeinen waarvoor Vlaanderen bevoegd is, blijft in mijn visie onverkort en volledig een uitsluitend Vlaamse bevoegdheid. Ik heb in 1989 en

Gabriels

1990 niet voor niets gestreden om artikel 68 van de Grondwet te wijzigen en deze bevoegdheid aan de gewesten toe te kennen.

Het gaat erover hoe onze bevoegdheid efficiënt wordt toegepast. We hebben 4 autonome Vlaamse huizen : een in Londen, Parijs, Wenen en Amsterdam. U begrijpt dat het onmogelijk is om overal ter wereld Vlaamse huizen te installeren. Daarnaast moeten we ons ook vragen stellen over de opportuniteit daarvan. Dit echter aangrijpen om besluiten te trekken inzake recuperatie, is geen eerlijke discussie. 60 percent van het netwerk dat op federaal niveau is uitgebouwd, wordt door de Vlaamse belastingbetaler betaald. Als we dit netwerk niet inschakelen om onze doelstellingen te bereiken, zullen onze Waalse en Brusselse collega's dat wel doen en zullen we achteraf janken dat we van de federale ambassades weinig of geen steun onder vinden.

Trouwens, ik heb gezegd dat nieuwe huizen alleen maar verantwoord zijn daar waar dat herkenbaar is. Het heeft geen zin iets op te richten als het geen effect sorteert in het betrokken land. Ik heb Catalonië en Zuid-Afrika genoemd als mogelijke plaatsen. Het zou echter fout zijn om de inzet en bekwaamheid van de federale werknemers niet te gebruiken om onze mensen te begeleiden. Recent heb ik nog de kans gehad om daarover met een aantal ambassadeurs van gedachten te wisselen. Ze vragen niets liever dan de Vlaamse autonomie te respecteren, te helpen uitbouwen en onze bevoegdheden concreet vorm te geven in het land waarvoor ze verantwoordelijk zijn. Ik pleit er niet voor om te kiezen voor isolement. Ik wil gebruikmaken van het bestaande instrumentarium.

Mijnheer Van den Brande, u hebt trouwens in 1995 met de federale overheid een protocol afgesloten om juist de positionering ten opzichte van het federale niveau te bepalen. Ik tracht dat nu aan te passen aan de nieuwe omstandigheden. Ik ga met de federale overheid na hoe we dit instrument kunnen verfijnen. Ik wil erover waken dat er geen inbreuk wordt gepleegd op de Vlaamse autonomie. We willen wel ons instrumentarium efficiënt inschakelen om de Vlaamse belangen te dienen. Ik heb het dan niet enkel over de economische maar wel degelijk over alle belangen die tot onze bevoegdheid behoren.

Voor degenen die denigrerend doen over Zuid-Afrika wens ik toch duidelijk te maken wie we daar allemaal hebben ontmoet. Blijkbaar is de op-

dracht niet geslaagd als men ex-president Mandela niet heeft gezien. Ik heb wel de Zuid-Afrikaanse ambassadeur in België, die speciaal is overgevlogen, ontmoet. Daarnaast had ik een ontmoeting met de heer Covadia, het hoofd van het departement Buitenlands Beleid, minister Modiselle, die bevoegd is in de Noord-Westprovincie, de heer Mabuyakhulu, provinciaal minister van Economie van KwaZulu- Natal, die een belangrijke positie bekleedt in het ANC, minister Rassool en minister Essop van de Westkaap, minister Pahad, bevoegd voor het Buitenlands Beleid in Zuid-Afrika, de staatssecretaris en de minister van Buitenlandse Zaken in Namibië.

Men stelt het precies voor dat als men ex-president Mandela niet heeft ontmoet, de missie totaal geen waarde heeft.

De heer Luc Van den Brande : Dat is blijkbaar uw probleem.

Minister Jaak Gabriels : Dat is helemaal niet waar. Ik wenste enkel met de juiste mensen op de juiste plaatsen de nodige contacten te leggen voor een vruchtbare samenwerking, die verder reikt dan enkel het economische. Sommigen dichten mij blijkbaar andere intenties toe.

Vlaanderen heeft nood aan kwaliteit. Niet de kwantiteit van onze vertegenwoordiging is belangrijk, maar wel de kwaliteit. Dat geldt voor de diplomatie, export, economie, enzovoort. We werken aan een systeem van meetbare resultaten ingevoerd voor de economische vertegenwoordigers. Op het einde van het jaar wil ik dat dit systeem op hen wordt toegepast. Vlaanderen heeft immers recht op een vertegenwoordiging die de Vlaamse economie ter plaatse behartigt. Het is mijn taak erop toe te zien dat de kwaliteit ook in het buitenland ingang krijgt.

Het Duitse voorbeeld geeft trouwens wel degelijk aan dat regionale diensten perfect kunnen samenwerken met de federale overheid. In Berlijn zijn al onze diensten, tot ieders tevredenheid, gehuisvest in de Belgische ambassade. Duitsland is een van de weinige landen in Europa waar de uitvoer uit Vlaanderen tijdens het eerste half jaar nog is gestegen, namelijk met 13,4 percent. Dat land is ondertussen geklommen tot een niveau waarbij het de absolute koploper is inzake onze export. Met 20 percent behaalt het een vijfde van onze export in de hele wereld.

Niet enkel de ondernemers uit de delegatie, maar ook zij die in Zuid-Afrika en Namibië zitten, zijn

Gabriels

vragende partij voor een hoogstaand, kwalitatief instrumentarium waar ze een beroep op kunnen doen.

De samenwerking met de federale overheid moeten we als een win-winoperatie bekijken. Het heeft immers totaal geen zin om in een federale staat, waar de federale loyaliteit hoort te heersen, geen gebruik te maken van elkaars positieve punten. We beschikken niet over de middelen om te kiezen voor de andere weg. Ik heb de middelen die daarvoor nodig zijn, niet in mijn budget zitten. Ik zou u uiteraard dankbaar zijn mocht u mijn budget verhogen. Ook de federale overheid beperkt zich tot de toplanden. Enkel in die landen zijn er hoofdam-bassades. In de andere landen wordt gewerkt met permanente vertegenwoordigingen en consulaten-generaal. Het gaat volgens mij om een verhaal van kwalitatieve aanwezigheid. Met kwantiteit heeft dit niets te maken. Daar kopen we in de rest van de wereld niets voor. Zet ik dan een stap terug ? Neen, ik denk dat ik verder werk binnen de lijnen van wat de Vlaamse regering in het verleden heeft beslist.

Elke minister van Buitenlands Beleid moet op elk ogenblik een doorlichting willen maken van de efficiëntie van de aanwezigheid. Wie dat niet doet, is niet goed bezig. Daarover gaat het inhoudelijke debat. Ik wil daar in de commissie voor Buitenlandse Aangelegenheden uitgebreid op ingaan ter gelegenheid van de begrotingsbesprekingen.

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de minister, velen uit dit halfroond stellen zich samen met mij ernstige vragen over uw stellingen. U wenst dat er een efficiënt beleid wordt gevoerd. Dat wenst iedereen. U zegt dat u – waar het nodig is – wenst dat er wordt samengewerkt met de federale diplomaten. De federale diplomaten vertegenwoordigen de Belgische federatie en dus ook de deelstaten. Samenwerken met de deelstaten behoort dus tot hun plichten. U zegt dat er kwalitatief moet worden gewerkt. Er is geen mens die daarover zal discussiëren.

U ontwijkt de kern van het probleem. Ik heb zojuist uw tweede verklaring nog eens ter hand genomen. Daarin bevestigt u de kern van de zaak. Een eigen Vlaams buitenlands beleid zoals we dat hebben uitgebouwd en waarin is voorzien in het Sint-Michielsakkoord en dat bovendien van belang is

voor de welvaart en de solidariteit moet het streefdoel zijn. U vergist zich dus in de kritiek die u geeft.

Plots komt u zeggen dat u eindelijk zult nagaan of een en ander efficiënt gebeurt. Wat is dat nu voor onzin ? U lijkt gebiologeerd te zijn door maten en gewichten. Dat is materie voor het derde leerjaar. U wilt alles ijken. We vinden het uiteraard belangrijk dat er wordt geijkt, maar de vraag hier is wat het genereuze beleid dat Vlaanderen wil voeren, inhoudt. Wat willen we doen om te zorgen voor de ontwikkeling van dialoog tussen mensen ? Hoe komt het dat u programma's van Pax Christi, programma's over de sociale dialoog en programma's over de huisvesting gewoon aan de kant schuift ?

U komt hier een verhaal ophangen over dingen waarmee iedereen akkoord is. Op die manier ontwijkt u natuurlijk de kernvraag. U bent niet overtuigd van het feit dat u de plicht hebt om als ernstig minister en niet als een toerist op te komen voor een algemeen Vlaams buitenlands beleid. (*Applaus bij CD&V*)

Minister Jaak Gabriels : Ik ga zelden in op de vraag om missies te leiden. Export Vlaanderen doet dat tegenwoordig nog steeds grotendeels zelf en het FIT zal dat ook blijven doen in de toekomst. Ik wil van elke missie een resultatenverslag en een verslag over de graad van tevredenheid van de deelnemers krijgen. Ik wil kunnen vergelijken met vroeger.

De missies die ik heb geleid, hebben alleen maar tevreden klanten opgeleverd en tevreden mensen achtergelaten. Iedereen moet iets winnen bij een missie. Het uitgangspunt wordt immers steeds meer dat we goede contacten moeten hebben. Het feit dat professor Khkulu bijvoorbeeld uiterst tevreden was over hetgeen wij hier hebben beslist, zegt genoeg. Tegen de zin van sommige mensen ter plaatse in, moeten wel de meetbare resultaten getoetst worden. Dat is evident. Het heeft geen zin illusies te scheppen over grote aantallen, het gaat om de kwaliteit van onze aanwezigheid. Vlaanderen heeft daar recht op.

Toen ik als minister aantrad, had de Vlaamse regering reeds een beslissing genomen. Ik deel de mening van minister Van Grembergen dat de export, in het kader van de BBB-oefening, thuishoort bij het breder buitenlands beleid. Investeren in Vlaanderen hoorde thuis bij het economisch beleid. Aangezien wij echter besloten hebben beide diensten samen te smelten, ontstond er een probleem. Waar hoorde deze nieuwe dienst thuis ?

Gabriels

Ging het om buitenlands of economisch beleid ? Economie wil de dienst graag bij het economisch beleid gerangschikt zien, maar de afspraak was dat de buitenlandse handel bij het buitenlands beleid thuishoorde. Er moet dus over worden gedebatteerd en de regering moet trancheren om efficiënt het een en ander te kunnen combineren. Onze aanwezigheid in het buitenland is belangrijk. Ik ondersteun deze zoals ik ook de band van dit instrumentarium met het economisch weefsel in Vlaanderen steun. Er is een voorlopige oplossing. De dienst zou volgens het organigram bij het buitenlands beleid horen, maar door economie worden ingevuld. Het is belangrijk een juiste beslissing te nemen. Ik loop er niet op vooruit.

Hetgeen zich als instrument aandient om het Vlaams economisch beleid beter te onderbouwen, moet een rechtstreekse band hebben met de Vlaamse ondernemerswereld. Ik denk vooral aan de kleine en middelgrote ondernemingen. Ik stel met vreugde vast dat veel deelnemers van de handelsmissies KMO's zijn. Onze diensten zijn niet in de eerste plaats op de grote bedrijven gericht, maar zijn er voor de kleine en middelgrote ondernemer. De grote bedrijven zijn immers al ter plaatse.

Ik wil verder nog duidelijk aan de heer Loones stellen dat ik geen eigen beleid voer, maar het beleid verder uitvoer. Ik sta voor het optimaliseren van een maximale autonomie inzake het Vlaams buitenlands beleid, op voorwaarde dat dit beleid niet gevoerd wordt in Don Quichottestijl met averechtse effecten, maar met efficiëntie zoals Vlaanderen mag verwachten. De selectiviteit waarvan sommige krantentitels getuigen, is toonaangevend voor hetgeen men hier wil zeggen.

De heer Eric Van Rompuy : U wenst een einde te maken aan Don-Quichotteactiviteiten in het buitenland. Gebeurt dit dan ? Hebt u kritiek op het functioneren van het buitenlands beleid, zoals het op dit ogenblik wordt gevoerd ?

Minister Jaak Gabriels : We moeten onszelf niets wijsmaken. We kunnen onszelf niet alles permitteren om het belang van Vlaanderen te dienen. We moeten ons ervan bewust zijn dat de manier waarop op ons optreden in het buitenland wordt onthaald, van fundamenteel belang is. Daarover moeten we bij elke maatregel die we treffen, goed nadenken.

De heer Eric Van Rompuy : Hoe evalueert u dan uw bezoek ? Klopt het dat u na een busrit van 5 uur door de Namibische woestijn in de exclusieve

Epacha Lodge van een touroperator uit Bree bent beland ? Waarom komt u ons hier de les spellen over de efficiëntie van het buitenlands beleid ? U houdt het parlement voor de gek.

Minister Jaak Gabriels : Mag ik u antwoorden ?

De heer Eric Van Rompuy : Dat mag u zeker. We zullen u trouwens interpellieren over al die escapades.

Minister Jaak Gabriels : Ik heb daar geen enkel probleem mee. De journalist heeft dat uit zijn duim gezogen.

De heer Eric Van Rompuy : Bent u daar dan niet geweest ?

Minister Jaak Gabriels : Ik ben daar wél geweest.

De heer Eric Van Rompuy : Gaat het over een touroperator uit Bree ?

Minister Jaak Gabriels : Hij is maar een van de aandeelhouders.

De heer Eric Van Rompuy : Het is hetzelfde verhaal als op Korfoe.

Minister Jaak Gabriels : Dat initiatief wordt in hoofdzaak gedragen door Oost- en West-Vlaamse bedrijfsleiders. Toevallig is er één Limburger bij. Toevallig ken ik die. Hij komt uit Bree. De andere 29 of 30 komen niet uit Limburg. Ik zal u hun namen in de commissievergadering meedelen. Ze behoren tot de grootsten van het Oost- en West-Vlaamse bedrijfsleven.

De heer Eric Van Rompuy : Wat hebt u in de Epacha Lodge gedaan dat een meerwaarde voor Vlaanderen betekent ?

Minister Jaak Gabriels : We hebben de zaak geopend. Toerisme is een belangrijke economische sector van Namibië. In het noorden zijn veel Vlamingen actief in de industrie. Ik was toch in Windhoek. Ik ben van oordeel dat dit soort activiteiten, waarbij 30 Vlaamse bedrijfsleiders zijn betrokken, moet worden aangemoedigd. Ik ben niet van plan om hooghartig neen te zeggen op de vraag om een zaak te openen. Dat gebeurde aan het einde van de reis, en duurde maar anderhalve dag, meer niet. U zult verstandig staan als u de namen hoort van de betrokken bedrijfsleiders, want er zitten een aantal van uw vrienden bij. Er zijn zelfs naamgenoten van uw partijvoorzitter bij.

De heer Eric Van Rompuy : Geef me die namen.

Minister Jaak Gabriels : Ik heb het over de familie De Clerck.

De heer Eric Van Rompuy : Dat is onze verantwoordelijkheid niet.

Minister Jaak Gabriels : Ik zal in de commissie de namen geven. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Ik zal dat in de commissie doen. Ik heb te veel respect voor die Vlaamse ondernemers om hier, na dit debat, hun namen te noemen.

De heer Eric Van Rompuy : Wat deed TV Limburg in de woestijn van Namibië ? U hebt op kosten van de gemeenschap die zender mee naar daar genomen.

Minister Jaak Gabriels : Ik wil daarover in de commissie debatteren. Dit debat stond hier niet geagendeerd. Alle persorganen waren uitgenodigd. Het is niet mijn verantwoordelijkheid dat sommigen daarop ingaan, en andere niet. U moet daar niets achter zoeken. Ik wil u alvast meedelen dat er meer niet-Limburgers dan Limburgers op de lijst staan.

De heer Eric Van Rompuy : Ik lees in het artikel : 'Overall was wel een Limburgse connectie te bespeuren, en niet in het minst in Namibië.'

Minister Jaak Gabriels : Dat artikel is uw uitgangspunt. Dat is voor u de waarheid. Dat is fundamenteel onrechtvaardig en onwaar. Hier geef ik geen namen. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

U zult nog verbaasd staan als u verneemt hoeveel van uw partijgenoten daarbij betrokken zijn.

Ik wil nog even enkele concrete vragen beantwoorden. De heer Van den Brande heeft gevraagd of die uitspraken door de voltallige Vlaamse regering worden gedragen. Ik heb reeds verklaard dat ik de continuïteit van het beleid niet in vraag wil stellen. Ik heb al gezegd waar het me om te doen is. Ik heb in het begin van mijn uiteenzetting verklaard dat de huidige situatie louter het gevolg is van een los gesprek. Dit houdt helemaal geen totale verandering van het buitenlands beleid in. Een dergelijke voorstelling van de zaken is fundamenteel onjuist en oneerlijk.

Wat het FIT betreft, heb ik daarnet al verklaard dat de Vlaamse regering binnenkort een definitieve beslissing zal nemen.

De eerste vraag van de heer Van Overmeire heb ik reeds beantwoord. Wat zijn tweede vraag betreft, wil ik erop wijzen dat we de autonomie en het instrumentarium niet met elkaar mogen verwarren. Indien het instrumentarium de autonomie niet in de weg staat, kunnen we hier ten volle gebruik van maken. Het is uiteraard mogelijk dat de heer Van Overmeire het hiermee niet eens is. In het belang van de Vlaamse autonomie streef ik alleszins win-winoperaties na.

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire : Mijnheer de minister, u hebt daarnet gezegd dat de huidige meerderheid 60 percent van de bevolking vertegenwoordigt. Ik zou hieraan willen toevoegen dat ze een nog hoger percentage van het Vlaamse kapitaal vertegenwoordigt.

Ik zou deze meerderheid zeer graag gebruik zien maken van de federale instellingen en diplomatieke kanalen. In de praktijk stellen we echter vast dat dit niet lukt. Het rapport van mevrouw Nabholz-Haidegger is voor ons essentieel. Ons volledige samenlevingsmodel, zoals het hier al jaren wordt gepropageerd, wordt in dit rapport veroordeeld. De federale diplomatie doet echter niets. Ze is volledig verlamd.

Minister Jaak Gabriels : Ik zou hier even willen ingaan op de contacten die ik al met de Belgische ambassadeurs in het buitenland heb gehad. Aangezien onze handel en onze economische betrekkingen zich vooral op Europa richten, heb ik vooral contacten gehad met de Belgische ambassadeurs in Europese landen. Ik heb echter ook al contacten gehad met ambassadeurs in niet-Europese landen.

Al deze ambassadeurs bieden zelf hun diensten aan om de promotie van de Vlaamse economie in het buitenland op te drijven. Ik zal dit illustreren aan de hand van een concreet voorbeeld. *(Opmerkingen bij het VB)*

De huidige Belgische ambassadeur in Duitsland heeft samen met mij de Länder overlopen waar we de Vlaamse aanwezigheid door middel van een specifieke benadering kracht moeten bijzetten. Aangezien dit initiatief gedeeltelijk door het federale niveau is genomen, noem ik dit een win-win-

Gabriels

operatie. Deze operatie dient onze belangen en doet geen afbreuk aan onze autonomie.

We mogen overigens niet vergeten waar het eigenlijk om gaat. We moeten de belangen van de Vlaamse bedrijven en van de Vlaamse ondernemers verdedigen. Zij creëren immers onze welvaart. 80 percent van de Vlaamse industriële productie is op de export gericht. We moeten alle mogelijke middelen aanwenden om voor de beste en de meest efficiënte vertegenwoordiging van de Vlaamse economie in het buitenland te zorgen.

De heer Karim Van Overmeire : Mijnheer de minister, u zegt dat de Belgische diplomatie voor Vlaanderen een nuttig instrument vormt. Ik vraag me echter af of u de Belgische ambassadeurs instructies kunt geven. Kunt u een Belgisch ambassadeur vragen een opdracht van de Vlaamse regering uit te voeren ?

Minister Jaak Gabriels : Tot op heden hebben we steeds in onderling overleg met de Belgische ambassadeurs gehandeld. Zoals ik daarnet al heb gezegd, streven we momenteel naar een verfijning van het akkoord dat in 1995 is afgesloten. We moeten de Vlaamse economische positie sterker benadrukken. (*Rumoer*)

Het gaat hier niet enkel om de economie. Het akkoord van 1995 slaat evenwel voornamelijk op de economische aspecten van het buitenlands beleid. Ik ben ervan overtuigd dat een verfijning, een actualisering en een aanpassing aan de huidige behoeften van dit akkoord perfect binnen de doelstellingen in verband met de optimalisatie van de Vlaamse autonomie zouden blijven.

De heer Karim Van Overmeire : Mijnheer de minister, dat is geen antwoord op mijn vraag. Kunt u de Belgische ambassadeurs opdrachten geven of moet u telkens via minister Michel passeren ?

Minister Jaak Gabriels : Ik hoef niet met de minister van Buitenlandse Zaken te overleggen. Ik overleg rechtstreeks met de Belgische ambassadeurs. Al deze zaken worden door onze mensen te velde afgehandeld. Dit is een win-winoperatie.

De heer Karim Van Overmeire : Het blijft een kwestie van goodwill en van overleg.

Minister Jaak Gabriels : Ik denk dat ik de vragen van de heer Loones daarnet al heb beantwoord. De optimalisatie van de Vlaamse autonomie blijft mijn

intentie. De mensen die hieraan twifelen, mogen me hier later op afrekenen. (*Rumoer*)

Het gaat niet over een paar krantentitels, die van mij als minister van Buitenlands Beleid iemand maken die volledig afwijkt van minister Van Grembergen of van wat minister-president Dewael in het verleden zei. Ik trek die lijn gewoon door. Het enige wat ik doe is de efficiëntie van het apparaat regelmatig controleren. Dat is mijn opdracht. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

En dat wil ik ook doen !

Mijnheer Van Rompuy, het gaat er niet om dat ze me niet goed begrepen hebben. De bedrijfsleiders die meegaan op zo'n economische missie hebben me wel goed begrepen. Onze Vlaamse economische aanwezigen, dus die bedrijfsleiders die al zo lang werken in Zuid-Afrika en Namibië, hebben me wel goed begrepen. Sommigen willen er blijkbaar een spelletje van maken om terzake verwarring te scheppen. Ik ga daar niet op in.

De heer Eric Van Rompuy : Wie zijn die sommigen ?

Minister Jaak Gabriels : Degenen waarop u zich beroept. Mij interesseert het geenszins wat men terzake op die manier verspreidt. Mij interesseert het alleen hoe ons Vlaamse bedrijfsleven, onze Vlaamse mensen, onze Vlaamse economie hier baat bij kunnen hebben. Dat moet ik ook doen, als minister van Economie en Buitenlandse Handel. Dat is mijn opdracht ! Dat is mijn uitdaging. Daar wil ik een antwoord op geven.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Uw antwoord was aan mij persoonlijk gericht, maar ik zou liever een antwoord krijgen op mijn vragen. Ik neem er akte van dat alle ondernemers vol lof zijn over uw visie. Maar alle toch talrijk aanwezige journalisten waren vernietigend. Uw repliek is dat dit een losse babbel was. U werd geciteerd. U zou hebben gezegd : 'Gedaan met Vlaanderen op de wereldkaart te zetten.' Ofwel hebt u dat niet gezegd, ofwel hebt u het in een losse babbel gezegd. Ik neem er alleszins akte van dat enkel wat u hier vandaag zegt het officiële antwoord is. En dat antwoord is de optimalisatie van de verdere verzelfstandiging van Vlaanderen en het voortzetten van het beleid. We zullen dit moeten beschouwen als een soort verontschuldiging voor uitspraken die verkeerd begrepen zijn geweest tijdens de losse babbel. Maar dit geeft nog

Loones

steeds geen houvast over wat er werkelijk zal gebeuren.

Met de parlementaire vereniging Vlaanderen-Zuid-Afrika zijn we tijdens de paasvakantie op een privé-reis geweest naar Zuid-Afrika. We zijn er bij de ambassadeur geweest. We hebben ons geërgerd aan het feit dat Vlaanderen en België helemaal niet vertegenwoordigd waren op het grote Afrikaanse culturele ontmoetingsfeest in Oudtshoorn, dat toen plaatsvond. Nederland was er wel vertegenwoordigd. Wilt u dit doen via die Belgische ambassade ? Rekent u erop dat ons Vlaams beleid via die Belgische ambassade zal worden gevoerd ? Dan heb ik het over ons huisvestingsbeleid. Ik heb het over ons beleid inzake ontwikkelingssamenwerking, dat dan toch misschien Vlaams zou kunnen worden, en over ons beleid inzake buitenlandse handel, waarvan sommige delen straks opnieuw zullen worden gerecupereerd door het federale vlak. U kunt dat toch niet menen ? Daarop hebben we vandaag nog geen antwoord gekregen. Ik heb ook geen antwoord gekregen op mijn detailvraag over die persoon van de federale kabinetten die vanaf het begin aanwezig zou zijn geweest op uw kabinet. Zit die waakhond van minister Michel nog op uw kabinet ? Hebt u nog die contacten ? Daarop wil ik een antwoord. Ik wil geen algemene Vlaams-nationale verklaring, die eigenlijk uit uw mond echt niet meer geloofwaardig is.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Loones, op mijn kabinet is er geen waakhond of andere vertegenwoordiger van de federale overheid aanwezig. De invulling van de diverse beleidsdomeinen gebeurt door mijn collega's in de Vlaamse regering. Als men voor cultuur een afspraak maakt om aanwezig te zijn in Zuid-Afrika, dan is dat de verantwoordelijkheid van Cultuur. Het lijkt me wel belangrijk dat we het geheel goed coördineren, zodat dit efficiënt wordt. Alle opmerkingen terzake, zoals uw opmerking dat wij daar niet waren, terwijl Nederland daar wel was, wil ik zeer ter harte nemen. Dit wijst immers op de noodzaak om alles te coördineren en het efficiënt te maken. In de toekomst wil ik daar zeker nog veel meer werk van maken.

Ik meen te hebben geantwoord op de meeste vragen van de heren Hostekint, Ramon en Bogaert. Een en ander had de heer Hostekint blijkbaar gestoord. Mijnheer Hostekint, ik heb de beleidsverantwoordelijken hier opgesomd. We hebben dit ook met hen getoetst. Ook onze mensen ter plaatse vragen om niet als een sinterklaas op te treden, maar langdurigere afspraken te maken. De hoofd-

zaak is opleiding. Ze vragen ons om opleiding. Er is in heel Zuid-Afrika bijvoorbeeld geen enkele opleiding om bakker te worden. Nu is er een opleiding waarbij we met het VIZO en onze leertijd perfect een antwoord kunnen geven. Het gaat dus echt van de gewoonste beroepen tot bijvoorbeeld de MBA-begeleiding. Dat vraagt iedereen. Dat zijn trouwens ook contracten op langere termijn. Ze kunnen dan zelf immers de keuzes maken. Het gaat dus ook om het verdedigen en het mogelijk maken van de waardigheid van die mensen. Dat is de eerste prioriteit.

Een van de inhoudspunten van mijn verslag aan de Vlaamse regering zal precies daarover gaan. Van jong tot oud en van de kleinste tot de grootste beroepen willen we de ervaring mee inschakelen die we in Vlaanderen hebben. We willen ons niet beperken tot eenmalige projecten die nadien, wanneer ze uitgewerkt zijn, uiteraard voor hen geen vruchten meer afwerpen. Ik heb daar een paar voorbeelden van gegeven. Ik zeg het nogmaals : de prioriteiten voor het hele netwerk hangen af van de volledige ploeg van de Vlaamse regering, met al degenen die erbij betrokken zijn.

Mijnheer Ramon, ik wil toch ook nog het volgende zeggen in verband met Nepad. In het begin hebben onze Vlaamse vertegenwoordigers daar gezegd terughoudend te zijn, omdat de Zuid-Afrikaanse regering nog niet duidelijk had gemaakt wat ze eigenlijk precies wilde met Nepad. In de tussenfase dat we daar waren, heeft president Mbeki een duidelijke uitspraak gedaan over wat hij wél wilde. Toen hebben wij in samenspraak met de directeur-generaal van Buitenlandse Zaken van Zuid-Afrika en onze diensten beslist de helft toen al vrij te geven. Ons financieringsgegeven gaat immers naar marketing en communicatie, wat ze vooral in de eerste fase broodnodig hebben om het programma te laten opstarten. Dat is een teken van goodwill ten opzichte van hen. Ik heb vastgesteld dat professor Khkulu, die de voorzitter is van Nepad, dit ten eerste heeft toegejuicht. Het is ook op de Zuid-Afrikaanse televisie voldoende aan bod gekomen.

We hebben dit dus in overleg met hen gedaan. Het is echter evident dat we eerst van de Zuid-Afrikaanse regering wilden weten wat men precies wil met Nepad en wat niet. Wij willen in Europa misschien iets te veel dat er meteen een soort Afrikaanse Unie in de stijl van de Europese Unie komt. Het is misschien beter dat er stap voor stap wordt gewerkt aan een vorm van stabiliteit. Daarin is Zuid-Afrika onmisbaar, niet alleen omdat het nu voorzitter is van de Afrikaanse Unie, maar vooral ook omdat zijn gewicht op de andere staten van

Gabriels

onmisbaar belang is om hier dit operatief gegeven dat door Europa wordt betaald en gesubsidieerd, concreet vorm te geven.

Ik denk dat dit de belangrijkste gegevens zijn. Ik wil het ook kort hebben over het maritiem gegeven. Dit is een groot succes. Wat heeft de haven van Antwerpen op dit ogenblik kunnen doen ? Het gaat om een kleine tachtigtal mensen uit het havengebeuren. Er loopt een programma van training en van contactname met privé-organisaties in een haven zoals Antwerpen, waar syndicaten en patronale organisaties met elkaar in overleg treden.

Trouwens, in het Namibische Walvisbaai, waar we een samenwerkingsakkoord met Zeebrugge hebben gesloten, heeft men ons gevraagd daar ook bij betrokken te worden en dit programma ook voor hen beschikbaar te maken. Dat is wat we bedoelen. We mogen niet betuttelend gaan zeggen wat ze moeten doen. We moeten trachten oplossingen aan te reiken waardoor ze enigszins meer antwoorden hebben op de geweldige uitdagingen waar ze voor staan.

Als het rapport volledig af is, zal ik het eerst aan de Vlaamse regering voorleggen. Nadat het daar is goedgekeurd, zal ik het ook indienen in de commissie voor Buitenlandse Aangelegenheden. Ter gelegenheid van de begrotingsbesprekingen zullen we dan waarschijnlijk ook nog meer de mogelijkheid hebben om op een en ander terug te komen. *(Applaus bij de VLD)*

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, minister Gabriels heeft me absoluut niet overtuigd. Ik ben nochtans niet van slechte wil, integendeel. Het gaat ons zeer ter harte dat er op een efficiënte, samenhangende en solidaire wijze, maar ook op politiek gesteunde wijze, aan buitenlands beleid wordt gedaan.

Minister Gabriels, ik heb minister Van Grembergen tijdens uw betoog in de gaten gehouden. Dat is mijn parlementaire plicht. Welnu, zijn non-verbale expressie en lichaamstaal, intussen beroemd en berucht in dit halfroond, wijzen op bijna metafysische wijze op de afwezigheid van een aanwezigheid en de aanwezigheid van een afwezigheid. In het kofiehuis zit namelijk de minister-president.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer Van den Brande, dit is de houding van een mandarijn.

De heer Luc Van den Brande : Juist. De minister-president, die volgens afspraak mede bevoegd is voor het Europees beleid, heeft vanmorgen geweigerd te antwoorden op onze vragen. Minister Van Grembergen, u zat ook in het halfroond. Ik heb met grote overtuiging verwezen naar uw verklaring waarin u zei de koerswijziging van minister Gabriels af te keuren. Dat was duidelijk.

Minister Gabriels, u wordt hier alleen gelaten. U krijgt op dit punt geen enkele dekking, noch van de VLD-fractie, noch van uw collega's in de regering. *(Opmerkingen van de heer André Denys)*

De heer André Denys : Als ik iets zeg, is het verkeerd, en als ik niets zeg, is het ook verkeerd. *(Gelach)*

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer Denys, ik heb u niet aangesproken. Ik stel alleen enkele dingen vast.

Minister Gabriels, u bent een eenzaam minister. U wordt niet politiek gesteund in wat u voorstaat. Uw verhaal doet me denken aan het citaat : 'Gelukkig die zoals Ulysses een mooie reis gemaakt heeft' en vandaar : 'Gelukkig die zoals Jaak Gabriels een mooie reis gemaakt heeft'. U bent een beetje bedweld, bekoord zelfs, door dit ongelooflijk stukje continent, dat ons echter elke dag opnieuw moet doen nadenken over de ongelijke verdeling van de welvaart tussen noord en zuid. U denkt dat minister zijn een vorm van amusement is, hier en elders. Het lijkt wel een soort Club Méditerranée, waarin het er voor de minister op aankomt het leven van de prettige kant te nemen.

U hebt zich zonet uitgeput in argumenten om ons te overtuigen van dingen waar we al 10 jaar van overtuigd zijn, namelijk dat een administratie goed moet werken en efficiënt moet zijn, en dat er samenwerking moet zijn met degenen die daarvoor worden betaald. Daar is geen enkele discussie over. U hebt een zekere commerciële ingesteldheid, en dat is een blijk van creativiteit, maar telkenmale zegt u dat uw opdracht een economische opdracht is. Daar zit u grondig fout. Dan spreekt u als de minister van Economie of de voogdijminister voor de ondersteuning van onze export, maar u vergeet helemaal in te staan voor de versterking van het algemene politieke buitenlands beleid.

Minister Jaak Gabriels : Deze missie was een economische handelsmissie. Ik werd gevraagd om die

Gabriels

te leiden. Het lijkt me evident dat ik de doelstellingen van een dergelijke missie dan onderschrijf. Ik ben gelukkig niet teruggekomen met een lampenkap op mijn hoofd zoals anderen ooit hebben gedaan.

De heer Luc Van den Brande : Dat laat ik voor uw rekening. Bescheidenheid siert.

U kunt nagaan dat de buitengewoon zakelijke en inspannende zendingen die we hebben georganiseerd – ik heb dit onder meer kunnen doen met de huidige voorzitter van het Vlaams Parlement – maanden op voorhand werden voorbereid. Na 28 april 1994 hebben we gezegd dat we pas echt in coöperatie zouden treden met Zuid-Afrika als de democratie opnieuw zou zijn ingetreden. Uw opdracht kon niet alleen economisch zijn, want Zuid-Afrika en landen uit Zuidelijk Afrika behoren tot de prioritaire landen waarmee we verdragen en afspraken hebben gemaakt. Door u te verschuilen achter een louter ambachtelijke en commerciële opdracht als minister van Economie, doet u de werkelijkheid geweld aan. Ik zeg dit in mijn hoedanigheid van commissievoorzitter. U hebt niet aangegeven dat u de zaken op een andere manier zult aanpakken. U hebt totaal ten onrechte gezegd dat u de continuïteit inbouwt ten aanzien van het beleid van vroeger. Dat is volstrekt onwaar. Ik beschouw het als mijn plicht om in de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden meer in detail in te gaan, niet alleen op deze zending, maar ook op een aantal andere zendingen die u hebt vericht. Ik wil toetsen of u uw opdracht wel degelijk ernstig neemt. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mij interesseert het niet te weten welke cowboys van welke provincie hebben geïnvesteerd in een lodge. Dat is stof voor de tabloids. We zullen dat in de commissie horen.

Mij interesseert het waarom we vandaag 2 uur hebben gedebatteerd. We hebben dit gedaan omwille van uitspraken die we in de pers hebben gelezen. De pers gebruiken we ten goede als het ons uitkomt en ten kwade als het ons niet uitkomt. Voor mij is de pers altijd hetzelfde. We waren niet aanwezig op die zending en hebben daarom zaken vernomen via de pers die terecht in het verkeerde keelgat zijn geschoten van leden van de minderheid en van de meerderheid. Dat is de aanleiding van deze interpellaties.

Het antwoord was wat we hadden verwacht : een goednieuwsshow over een perfect beleid. Het is echter niet perfect. Ik vind het zeer erg dat de bevoegde minister zegt dat bij een losse babbel een aantal uitspraken werden gedaan. Ofwel heeft men een babbel 'off the record' met de pers, ofwel heeft men een babbel met de pers. Als men de pers zaken zegt die voor de media van belang zijn ten aanzien van het beleid, worden die terecht gecommuniceerd via de persorganen en komen die hetzij in het halfroond hetzij in de commissies via interpellaties aan bod. U nu verschuilen achter een losse babbel met de pers, en zeggen dat het een storm is in een glas water, klopt niet.

Indien u goede bedoelingen had, en dat wil ik nog geloven, dan was het uiterst onhandig om dit als hoofd van de Vlaamse diplomatie zo naar voren te brengen. Anders hadden we vandaag dit debat niet gehad.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heer Van den Brande en door de heren Van Overmeire en Van Nieuwenhuysen werden tot besluit van deze interpellaties met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk maandag 18 november 2002 om 17 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)

Actuele vraag van de heer Bruno Tobback tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de aangekondigde huurprijsverhogingen bij verschillende socialehuisvestingsmaatschappijen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Tobback tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de aangekon-

Voorzitter

digde huurprijsverhogingen bij verschillende socialehuisvestingsmaatschappijen.

De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, naast de buitenlandse stellen we ondertussen ook enkele binnenlandse problemen vast. Ook die zijn niet van de minste.

Nogal wat socialehuisvestingsmaatschappijen hebben in de voorbije weken aangekondigd dat ze door hun financiële situatie genooddakt zijn om op korte termijn – meestal wordt januari 2003 genoemd – de huurprijzen voor de socialehuurwoningen drastisch te verhogen. Het gaat om verhogingen met 10 of 15 percent en in sommige gevallen zelfs meer. In geld uitgedrukt betekent dit in vele gevallen een verhoging van gemiddeld 8.000 tot 9.000 frank per maand.

De reden daartoe ligt in het feit dat die socialehuisvestingsmaatschappijen, die omwille van de inkomensgrenzen geconfronteerd worden met een hoge concentratie aan huurders met een laag inkomen, ook geconfronteerd worden met systematische structurele tekorten. Dit is voor de meeste socialehuisvestingsmaatschappijen het geval. De huurprijzen dekken immers niet de kosten die deze socialehuisvestingsmaatschappijen moeten dragen. Het resultaat is dat zij zich stilaan – en in sommige gevallen zelfs snel – naar een faillissement toe werken. Dit is mijns inziens een onaanvaardbare situatie. Ze beschikken op dit ogenblik over slechts één instrument om dit aan te pakken, en dat is, zoals door hen aangekondigd, de verhoging van de huurprijzen. Alleen zo kunnen zij zich voor een faillissement behoeden.

Volgens mij is het de verantwoordelijkheid is van deze Vlaamse regering om een structurele oplossing op lange termijn voor dit probleem te zoeken. Ze moet iets doen aan de inkomensgrenzen en waarschijnlijk moet ze ook ingrijpen in de manier waarop de socialehuisvestingsmaatschappijen gefinancierd worden. Immers, zoals de situatie nu is, wordt een huisvestingsmaatschappij die zich met huurwoningen richt tot mensen met een laag inkomen eigenlijk gestraft omdat ze, als ze haar werk doet, automatisch in het faillissement wordt gedreven omwille van de bestaande Vlaamse reglementering. Zoiets kan niet en op lange termijn moet daartegen iets worden gedaan indien we in de toekomst nog woningen of appartementen willen ver-

huren aan sociale tarieven, ongeacht met welke formule we dat willen doen.

Mijnheer de minister, voor een langetermijnoplossing kunt u op onze steun rekenen. Helaas zal dit het probleem van vandaag nog niet oplossen. We mogen nog zo lang over een langetermijnoplossing nadenken, maar als dat betekent dat socialehuisvestingsmaatschappijen er nu toe gedwongen worden de boeken neer te leggen of de huren drastisch te verhogen, dan zijn we mijns inziens verkeerd bezig op sociaal vlak, dan mist het socialehuisvestingsbeleid zijn doel en dan begaan we fouten.

Ik vraag u derhalve met heel veel aandrang om ook op korte termijn iets te doen. U hebt aangekondigd dat u in uw begroting over 6 miljoen euro beschikt voor de stedelijke huisvestingsmaatschappijen die in problemen verkeren. U hebt daarbij enkel naar Gent en Antwerpen verwezen. Mijn voorstel is om dit niet te beperken tot Gent en Antwerpen, maar om die 6 miljoen euro te gebruiken voor heel Vlaanderen, en dus in het bijzonder voor de socialehuisvestingsmaatschappijen met hoge concentraties aan sociale huurders en die met financiële problemen te kampen hebben. Voor die maatschappijen vraag ik u de huren te blokkeren in afwachting van een structurele oplossing. Mijns inziens is dit een voorstel dat op korte termijn zowel voor de huurders als voor de huisvestingsmaatschappijen het probleem oplost en dat ons tegelijkertijd de gelegenheid geeft om in dit parlement en met deze reering te zoeken naar een structurele oplossing op lange termijn. Mijnheer de minister, bent u daartoe bereid ?

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de vraag van de heer Tobback is terecht. We werden geconfronteerd met de financiering van de huisvestingsmaatschappijen in de grootstedelijke agglomeraties Antwerpen en Gent, en we hebben daarop een antwoord proberen te geven. Eens de concrete uitwerkingsmaatregelen voor een bedrag van 6,15 miljoen euro klaar zijn, zijn we uiteraard bereid om die uit te breiden, niet binnen de bestaande portefeuille, want dan kunnen we in Antwerpen en Gent geen antwoord geven op de bestaande problemen. We proberen een deel van de huisvestingskredieten daarvoor beschikbaar te stellen, om te voorkomen dat we de huurprijzen moeten verhogen.

Aan het verlenen van die gelden moeten we voorwaarden koppelen. Dat heb ik ook geantwoord op vragen om uitleg van de heer Holemans en me-

Gabriels

vrouw De Martelaer in de commissie. In Vlaanderen zijn er 118 socialehuisvestingsmaatschappijen. Coördinatie daartussen is van het allergrootste belang.

Ik heb nooit het woord fusie uitgesproken. Ik leg dat niet op, dat moet groeien. Er is wel nood aan het samen bekijken hoe men in een bepaalde regio de handen in elkaar kan slaan. Dat lost echter niet alles op.

Eens de sector klaar is met de 2 projecten voor Antwerpen en Gent, ben ik meteen bereid om dat door te trekken naar andere gebieden. Als we andere maatschappijen, die in dezelfde situatie zitten, daarbij betrekken, dan kunnen we de nood lenigen. Ik zal daar zeker rekening mee houden in mijn budget. Bij een eventuele begrotingswijziging zal ik dat krediet uitbreiden naar andere huisvestingsmaatschappijen.

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Mijnheer de voorzitter, dit is opnieuw een langetermijnantwoord. Mijnheer de minister, u geeft geen oplossing voor het probleem. Het probleem ontstaat niet tegen de tijd van de begrotingswijziging, het bestaat vandaag. In januari 2003 zullen een aantal huisvestingsmaatschappijen gevoelige huurprijsstijgingen doorvoeren, ook maatschappijen in regio's waar al lang fusies zijn gebeurd. Het is niet zinvol om die 2 aan elkaar te koppelen. Dit gaat niet over de middellange termijn, we moeten niet wachten tot Antwerpen en Gent geregeld zijn. In die steden zijn er trouwens huisvestingsmaatschappijen die geen financiële problemen hebben en die de 6 miljoen euro niet nodig hebben. Het enige criterium dat moet worden gehanteerd is of een maatschappij met een belangrijk contingent socialehuurwoningen, een financieel probleem heeft en daardoor hogere huurprijzen aan de huurders moet vragen.

Mijnheer de minister, u kunt die 6 miljoen euro besteden, maar blokkeer dan de huurverhogingen die door financiële problemen worden veroorzaakt. Dat is een dringend sociaal probleem. Ik hoor uw partijvoorzitter vaak het departement Huisvesting citeren als bewijs voor zijn partij dat ze in staat is om een sociaal departement te beheren. Welnu mijnheer de minister, dit is het moment om dat te bewijzen. In januari komt de test. Ik wil dat de regering, met u als verantwoordelijk minister, die test doorstaat. Anders komen er problemen.

De heer Jaak Gabriels : Mijnheer Tobback, ik heb uitsluitend verwezen naar wat is inschreven in de begroting voor 2003. De cijfers liggen vast, maar ik ontken het probleem zeker niet. Er zijn nog andere zaken op te lossen. Ik zal onderzoeken of ik de marges eerder kan aanwenden en ik zal proberen om dat te doen vóór de herziening van de begroting in het begin van volgend jaar. Ik zal mijn diensten de opdracht geven uit te zoeken wat gedaan kan worden voor de andere maatschappijen in nood. Dit alles moet gebeuren in nauw overleg met de socialeverhuurkantoren. In een aantal maatschappijen is er geen enkel probleem en in een aantal andere is er sprake van een ernstig probleem. Ik wil in elk geval een paar voorwaarden aan de zaak koppelen zodat er in de toekomst een meer efficiënte samenwerking tot stand komt.

De heer Bruno Tobback : Mijnheer de minister, ik heb geen moeite met het laatste wat u zegt, maar de vele voorwaarden en het dikwijls overleggen mogen er niet toe leiden dat het probleem op korte termijn blijft bestaan en dat de mensen met Kerstmis de rekening voor de huur van de volgende maand in de bus krijgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Eloi Glorieux tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de reconversie van militaire productie in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Glorieux tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de reconversie van militaire productie in Vlaanderen.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op Wapenstilstand pleitte de voorzitter van het IJzerbedevaartcomité in zijn redervoering ter gelegenheid van 11 november voor de reconversie van de wapenindustrie. Het klopt dat Vlaanderen over een aantal bedrijven beschikt die onderdelen voor wapensystemen maken. Het gaat meer bepaald over spitstechnologische onderdelen voor hypermoderne wapensystemen. Het gaat niet over wapens in de klassieke zin van het woord zoals geweren, ko-

Glorieux

gels en granaten, maar bijvoorbeeld wel over onderdelen van het sturingsysteem voor de Tomahawk-kruisraket of over hogeresonantiebeeldschermen die worden ingebouwd in de cockpits van gevechtstoestellen of dienen ter begeleiding van raketinstallaties in oorlogsbodems. Het gaat over materiaal dat specifiek ontworpen is om aan extreem hoge of lage temperaturen te worden blootgesteld of om enorme schokken op te vangen of dat bestand is tegen zeewater.

Het voordeel van de Vlaamse bedrijven die op dit vlak actief zijn, is dat voorlopig slechts een beperkt deel van de productiecapaciteit en hun R&D aan de militaire productie wordt gewijd. Dit is een groot voordeel, want een omschakeling zou makkelijker verlopen en veel minder sociale repercussies hebben dan in een bedrijf dat alleen maar in de militaire sector actief is.

Wat zijn de mogelijke alternatieven ? Het gaat over hoogtechnologische bedrijven en de alternatieven zijn dan ook legio. Ik geef u het voorbeeld van de sector van de hernieuwbare energie. Ook dat is bij uitstek een moderne, toekomstgerichte en hoogtechnologische sector, denken we alleen maar aan de fotonvoltaïsche procédés. Fotonvoltaïsche cellen zijn trouwens net zoals microchips, van de basisgrondstof silicium gemaakt. Ook andere hernieuwbare energiebronnen zijn gebaseerd op hypermoderne technologie en hightech-materialen.

Ik geef u het voorbeeld van een ander alternatief. Elf november is niet alleen Wapenstilstand, de dag waarop de gruwelen van de Eerste Wereldoorlog en de vele gesneuvelden worden herdacht, maar is ook Vrouwendag en de actiedag van 11-11-11.

Mede door Vlaams hoogtechnologische onderdelen van wapensystemen worden er raketten gebouwd die in amper 20 minuten tijd van het ene continent naar het andere kunnen worden afgeschoten en die een kernkop kunnen meedragen. Tegelijkertijd moeten vrouwen in de Derde Wereld 20 of meer kilometer per dag te voet afleggen met een kruik op het hoofd en een takkenbos op de rug om drinkbaar water en brandhout te halen. De alternatieven voor een toekomstgericht gebruik van hoogtechnologische industrie dat kansen biedt op duurzame economische groei en tewerkstelling, zijn legio.

Mijnheer de minister, bent u bereid gehoor te geven aan de oproep van de Vlaamse vredesbewe-

ging ? In welke mate kunt u Vlaamse hoogtechnologische bedrijven motiveren om het pad van de militaire productie te verlaten en zich te richten op civiele toekomstgerichte productie ? Zolang die producten worden gemaakt, zullen ze worden verhandeld.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

– *De heer André Denys, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Minister Jaak Gabriels (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, dit is een complexe vraag waar moeilijk een antwoord op kan worden gegeven. Een aantal elementen uit de Vlaamse hoogtechnologische industrie kunnen altijd worden gebruikt voor militaire doeleinden. Dat is bijna niet te vermijden. Sturingmechanismen en andere hoogtechnologische systemen kunnen worden gebruikt voor militair materiaal. Dit is echter een afgeleide. Het imago dat de bedrijven zichzelf willen aanmeten, is niet in de eerste plaats gericht op militaire bestellingen. Ze worden wel aangenomen als ze zich voordoen.

Soms gaat het ook ver. Ik moet voorzichtig zijn met wat ik zeg. Er zijn hoogwaardige tentenbedrijven die aan het Amerikaans leger leveren omdat ze tenten maken waar de Stealth-bommenwerpers onder worden gestationeerd. Ondersteunt zo'n bedrijf mee de Golfoorlog ? Volgens mij niet. Afgeleide leveringen zijn bijna onvermijdelijk, maar ze vormen niet de core-business omwille van het imago van het bedrijf.

Als dergelijke bedrijven steun vragen aan de Vlaamse regering, bekijken we dat erg goed. We onderzoeken in hoeverre een bedrijf met militaire leveringen bezig is. Meer kunnen we ook niet doen. Een Oudenaards bedrijf van plasma bijvoorbeeld zal binnenkort specifieke bestellingen krijgen voor vliegtuigen. Niemand kan beletten dat dat ook voor militaire vliegtuigen zal zijn en niet alleen voor burgervliegtuigen. Moeten we dan dergelijk bedrijf beletten om zich te ontwikkelen in deze technologie ? Ik geloof het niet. We moeten er in de eerste plaats voor zorgen dat de hoofdbezigheid zich richt op andere dan militaire doeleinden. Veel meer kunnen we niet doen.

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben wel een beetje ontgoocheld. U zegt dat hoogtechnologische on-

Glorieux

derdelen voor wapensystemen afgeleiden zouden zijn van civiele producten. Daar gaat het niet over. Ik heb het over onderdelen die specifiek ontworpen worden voor militaire toepassingen. Barco bijvoorbeeld maakt beeldschermen die gebruikt worden in de medische beeldvorming. Het spreekt vanzelf dat we daar geen vragen bij stellen, maar wel bij de beeldschermen die ontworpen worden voor militaire doeleinden. Het bedrijf gaat daarmee op militaire beurzen staan om er klanten te zoeken. Dat heeft niets te maken met civiele producten. Het gaat heel specifiek over die gevallen. Via het stimuleren van innovatie heeft de overheid toch een aantal middelen om op zijn minst de Vlaamse bedrijven te motiveren om op termijn niet in een bepaalde richting te gaan. Het moet de bedoeling zijn een toekomstgerichte, duurzame economische ontwikkeling na te streven.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de houding van de Vlaamse regering ten aanzien van het verenigingsleven

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Van Hecke tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de houding van de Vlaamse regering ten aanzien van het verenigingsleven.

Minister Van Grembergen zal antwoorden namens minister-president Dewael.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren en dames van de regering, geachte collega's, ik weet ook dat het sociaal-culturele werk onder de bevoegdheid valt van de minister van Cultuur. Ik heb de vraag echter aan minister-president Dewael gesteld omdat het onderwerp die bevoegdheid overschrijdt. Mijnheer de minister, uiteraard ben ik bereid naar uw antwoord te luisteren.

O dierbaar middenveld : dat is het begin, midden en einde van elk politiek discours heden ten dage. Ik heb zelfs vernomen dat ook in de novemberverklaring van de VLD een aantal passages over het

middenveld staan. Niet langer de bijbel is het meest geciteerde boek in het politieke milieu, maar wel het werk van de heer Elchardus. Maar net zoals uit de bijbel, wordt hieruit dikwijls geciteerd zonder dat het werk wordt gelezen.

Mijnheer de minister, bij de start van de huidige regering wilde de toenmalige minister van Cultuur orde scheppen in het sociaal-culturele werkveld. De decreten van 1995 vond hij maar niks. Een nieuwe regering heeft het recht om dat te zeggen. Die toenmalige minister vond de organisatie niet goed, en de kanalen waarmee dit werk werd gesubsidieerd en ondersteund waren ook niet goed. Ik herinner me de uitspraak dat er binnen de zes maanden een nieuw ontwerp van decreet zou worden voorgelegd.

Eind 2000 werd de visienota 'Bouwstenen voor een toekomstig decreet' voorgelegd. Het hele werkveld stond op zijn kop, want dit was niet wat het had verwacht. De nota dateert van eind 2000. Daarop volgden twee hectische, hallucinante en chaotische jaren. Er werden telkens nieuwe teksten voorgelegd en besproken. Op een bepaald moment heeft het werkveld zich ingeschreven in die toekomstige ontwerpen inzake het volksoontwikkelingswerk.

Over de inhoud van het ontwerp zal ik het vandaag niet hebben. Ik weet enkel dat er zekerheid bestaat over de inhoud van de nieuwe ontwerpen. In de begroting 2002 waren zelfs middelen opgenomen ter voorbereiding van de implementatie van een toekomstig decreet. Men kreeg daar dus vooraf al middelen voor. Het hele veld moest zich herschikken, de timing zou waarschijnlijk niet worden gehaald, maar het veld moest wel klaar zijn op het moment dat de regeling in werking zou treden.

Mijnheer de minister, u weet net zo goed als ik dat het hele veld zich is beginnen omvormen. Eén zaak was duidelijk : het financiële debacle van de decreten van 1995 zou zich niet meer herhalen. Er zou enkel een nieuw ontwerp ter goedkeuring worden voorgelegd aan de regering als er een politiek engagement zou zijn over noodzakelijke bijkomende middelen. Het bedrag werd volgens de simulatie zowel door het werkveld als door de bevoegde minister en zijn kabinet op een gelijke manier werd begroot.

Mijnheer de minister, op 19 juli 2002 kwam het ontwerp van decreet bij de regering terecht. In wat volgens mij uw eerste publieke verklaring als minister van Cultuur was, kondigde u met veel verve een nieuw ontwerp van decreet en de steun van de hele regering voor het werkveld aan. Ondertussen

Van Hecke

zijn we vier maanden verder. Dit ontwerp werd op de ministerraad niet geagendeerd, een volgende agendering werd geannuleerd. De signalen zijn slecht. In tegenstelling tot wat aan het werkveld is gezegd en in tegenstelling tot wat er werd geloofd, hangt er vandaag geen nieuw ontwerp van decreet met nieuwe middelen in de lucht, want die zijn de sector niet gegund.

De sector voelt zich vandaag ontgoocheld en bedreogen, want hij heeft zich in een ongelooflijk avontuur gestort door een aangekondigd decreet reeds te implementeren. Dat was immers zo gevraagd. De sector voelt zich verweesd en ongelukkig. Hoe kan het beleid verantwoorden dat het verwachtingen heeft geschapen die uiteindelijk niet worden ingelost? Welke beleidsvisie wordt op dit ogenblik gehanteerd, en wat kan de sector verwachten?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, mevrouw Van Hecke, de vraag die u zojuist hebt gesteld, bevatte oorspronkelijk drie elementen. In het vuur van uw betoog bent u er een vergeten, maar ik zal er toch aandacht aan besteden in mijn antwoord. Het is immers een belangrijk element.

In tegenstelling tot wat sommigen over het jeugdwerk hebben gezegd, wordt er 21 percent meer middelen aan het jeugdwerk gegeven. Dat geldt voor het jeugdwerk op landelijk, op provinciaal en op lokaal niveau. Dat is duidelijk en dat is tevens het standpunt van de hele Vlaamse regering. Er is daartoe in de nodige middelen voorzien. Daarover kan geen twijfel bestaan. Wat wel juist is, is dat de middelen van de Nationale Loterij die vroeger alleen werden toegewezen aan enkele landelijke jeugdverenigingen, nu op billijke wijze worden besteed aan het globale jeugdwerk. Ik denk dat dat redelijk en rechtvaardig is.

Als het woord 'bevrozen' wordt gebruikt, wekt dat bij de publieke opinie de indruk dat de jeugdverenigingen zonder middelen zullen vallen. Dat is niet juist. Die bevrozing heeft enkel betrekking op het jaar 2003. Dat was zo afgesproken en daarover is overlegd met het jeugdverenigingsleven en met de Jeugdraad. De middelen waarin vroeger was voorzien, zullen constant en dus ook in 2003 worden ingevuld. Dat heeft te maken met het nakomen van beloftes. Voor 2004 voorzie ik nog een

verhoging. De jeugdverenigingen kunnen en moeten zich daarop voorbereiden.

Mevrouw Van Hecke, u hebt een reactie van een jeugdbeweging gekregen die is gebaseerd op de concrete situatie van die bepaalde jeugdbeweging, maar die niet het globale verhaal weergeeft. De jeugdbeweging zelf, die een probleem wilde aankaarten, krijgt meer middelen. Zij krijgt echter niet de middelen bij die met het verlies van de gedetacheerden gepaard gaat. Dat is een algemene beslissing.

Wat het sociaal-cultureel werk betreft, werd gezegd dat de Vlaamse regering haar beleidskeuze heeft veranderd. Dat is niet het geval: inhoudelijk heeft de Vlaamse regering het decreet op het sociaal-cultureel werk goedgekeurd. Daarover is geen discussie. Sommigen zouden in de regering wel voorstellen hebben gedaan om in een of andere richting verder te gaan, maar er is geen discussie meer over de inhoud van het decreet. Over de impact van de nodige middelen op de begroting moet wel nog worden gediscussieerd. Daarover heb ik een voorstel in de regering gedaan, en de regering moet zich hierover nog uitspreken. Ik verdedig dat voorstel. Er is afgesproken dat de Vlaamse regering niet deze vrijdag, maar de daaropvolgende vrijdag het probleem van de middelen zal uitklaren en een oplossing bedenken.

De sector heeft zich wel in de nieuwe filosofie ingewerkt. Bij de ene ging dat gemakkelijker dan bij de andere. Sommigen hebben al voorbereidende maatregelen getroffen, en hun werking en infrastructuur aangepast. Dat is een voorbeeld van wijs beleid. Het enige waarover nog een beslissing moet worden genomen, zijn de begrotingsmiddelen. De Vlaamse regering hecht een zeer groot belang aan het middenveld en aan het verenigingsleven. Ik heb zelf op verschillende niveaus geparticipeerd aan dat verenigingsleven en weet hoe belangrijk het is om de discussie van nabij te volgen. Wij hopen dat er binnen de tien dagen een oplossing voor het begrotingsprobleem komt.

Sommige spreken van politieke spelletjes, maar ik zal hier op geen enkele manier aan meedoen, maar verdedigen wat goed is. Wij zullen zien welke eindconclusie er wordt getroffen.

Er was nog een opmerking over de stand van zaken in het Limburgfonds. Er is een afspraak binnen de Vlaamse regering dat er 2,5 miljoen euro naar het culturele werk in de provincie Limburg zou gaan. Over de besteding van deze middelen zal met mij worden overlegd en daarover zal in het parlement worden gedebatteerd.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik noteer de opmerkingen over de problematiek van de grote landelijke jeugdorganisaties en de complexiteit ervan. Over het Limburgfonds zal nog gedebatteerd worden tijdens de begrotingsdiscussie.

Wat het decreet op het sociaal-cultureel werk betreft, dring ik erop aan de consequenties na te gaan van het uitstel dat zich heeft voorgedaan voor het veld. U weet dat alles was aangekondigd en met middelen in gereedheid werd gebracht om ervoor te zorgen dat de sector zich in 2003 zou kunnen aanpassen aan het decreet en in 2004 de nieuwe middelen ter beschikking zou krijgen. Intussen hebben een aantal organisaties zware problemen. Sommige regelgevingen werden tijdelijk verlengd. Ik zou toch willen vragen dat u ervoor zou zorgen dat diegenen die moeilijk overleven, dat toch kunnen tot wanneer het nieuwe ontwerp van decreet er komt – al bent u misschien de enige die weet of dat ontwerp van decreet er wel zal komen. Ik smeed u om mijn bezorgdheid te delen en ernaar te handelen. De sector heeft het bijzonder moeilijk.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Ik wil het probleem niet over het hoofd zien. Voor de begroting 2003 is er geen probleem, want dat jaar is een voorbereidingsperiode. In 2004 en 2005 moeten er middelen zijn. Ik begrijp dat de verenigingen zo snel mogelijk de beslissing van de Vlaamse regering moeten kennen om prognoses en toekomstplannen te kunnen ontwikkelen. Dat ontwerp van decreet moet dan in het parlement zo snel mogelijk worden besproken en goedgekeurd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Kris Van Dijk tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het archief van de Koninklijke Vlaamse Schouwburg

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Dijk tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het archief van de Koninklijke Vlaamse Schouwburg.

De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, dit is een zeer korte, maar ook een zeer concrete vraag. Sinds vorige week is de KVS begonnen met de verhuis van haar kantoren, archief en atelier uit de Werfstraat, waar verbouwingswerken zullen gebeuren. Afgelopen vrijdag kreeg het personeel de opdracht 'om het archief weg te brengen naar de papiercontainer'. Ik citeer letterlijk uit wat men me heeft gemeld.

De voorzitter weet dat ik, maar vooral ook mijn collega, de heer Vandenbroeke, veel belang hechten aan archieven. Dat is hier zeker het geval, want de KVS is toch niet de eerste de beste Brusselse instelling.

Sinds de brand van halfweg de jaren vijftig is het archief intact gehouden, maar het bevat ook nog stukken die van voor de brand dateren. Een aantal verbouwde personeelsleden zouden met het kabinet contact hebben opgenomen om een en ander te redden. Men zegt me dat die mensen van een kale reis zijn thuisgekomen. Op welke manier wil de minister toch iets redden van dat waardevolle archief? Ik hoop alvast dat dit zijn bedoeling is.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, hier wordt gevraagd of het juist is dat het archief van de KVS in de papiermand verzeilt om nadien te worden versnipperd. Dat klopt niet. De KVS heeft een loods gehuurd waarin het archief wordt ondergebracht. Op dit ogenblik rijst dus geen probleem, want het archief loopt geen gevaar.

Dit is echter geen definitieve oplossing. U weet dat we werken aan een algemene oplossing, zodat zoveel mogelijk Vlaamse archieven veilig worden gesteld. Ik ken uw informant niet, maar ik veronderstel dat zijn informatie verouderd is. In elk geval steunt mijn antwoord op een mededeling die me vanochtend is verstrekt.

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Afgelopen vrijdag werd me gezegd dat intern de opdracht was gegeven om het archief weg te gooien. Dat is uiteraard gebeurd buiten het medeweten van de minister. Uw antwoord stelt me gerust.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de verklaringen van de minister-president betreffende het inburgeringsbeleid

Actuele vraag van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de verklaringen van de minister-president betreffende het inburgeringsbeleid

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Dewinter en Van Rompuy tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de verklaringen van de minister-president betreffende het inburgeringsbeleid.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik kan enkel vaststellen dat de minister-president een schizofreen man is. Dit weekend hebben de Vlaamse kranten de nodige aandacht besteed aan een vertrouwelijk document van de minister-president. In dit document formuleert hij een aantal bedenkingen bij de inburgeringstrajecten voor nieuwkomers. Hoewel het al uitgebreid in de kranten aan bod is gekomen, is dit document zo vertrouwelijk dat het de andere Vlaamse regeringspartijen of de leden van de Vlaamse regering nog niet heeft bereikt.

In de kranten formuleert de minister-president een aantal stellingen die me persoonlijk bevalen maar die in schril contrast staan met het regeringsbeleid. Ik heb overigens de indruk dat dit een goede gewoonte van de minister-president begint te worden. Helaas worden al deze uitspraken niet door de Vlaamse regering of door het Vlaams Parlement geconcretiseerd.

De voorzitter : Mijnheer Dewinter, ik wil er u even op wijzen dat u actuele vragen niet mag aflezen.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, ik wil enkel de bewuste kranten citeren.

De minister-president heeft verklaard dat gedwongen huwelijken onaanvaardbaar zijn, dat jonge meisjes in allochtone jeugdhuisen worden gediscrimineerd, dat op een inburgeringscursus een proef

dient te volgen en dat de allochtone criminaliteit hard moet worden aangepakt.

Het betreft hier stuk voor stuk uitlatingen die ik kan onderschrijven. Ik vraag me echter af wat het statuut van deze vertrouwelijke nota precies is. Betreft het hier een nota van de Vlaamse regering ? Zal deze nota van de minister-president als leidraad voor het te voeren beleid dienen ? Zo ja, hebben de coalitiepartners hier kennis van genomen ? Betreft het hier een persoonlijke nota, die enkel de minister-president bindt ? Heeft de minister-president deze nota misschien niet als minister-president, maar als Limburgs lijsttrekker voor de federale verkiezingen geschreven ?

Wat deze laatste vraag betreft, wil ik er nog even op wijzen dat er grote verschillen tussen de minister-president en de Limburgse lijsttrekker zijn. Hoewel ze in feite een en dezelfde persoon zijn, verkondigen de lijsttrekker en de minister-president soms tegengestelde standpunten.

In mijn inleiding heb ik de minister-president van schizofrenie beschuldigd. Hij wil dat we zijn woorden lezen in de pers, waar ze steeds breed worden uitgesmeerd. Hij wil echter niet dat we naar zijn daden als regeringsleider kijken, bijvoorbeeld naar het door hem ingediende ontwerp van decreet betreffende de inburgering van nieuwkomers.

Blijkbaar leeft de minister-president in twee totaal verschillende werelden, de virtuele wereld van paars-groen in de media en de reële wereld van paars-groen in het Vlaams Parlement en in de Vlaamse regering. Ik vraag me af welke persoonlijkheid van de minister-president we dienen te geloven. Moeten we de minister-president of de lijsttrekker in de kieskring Limburg voor de verkiezingen van 15 juni 2003 geloven ?

De VLD-fractie en de Vlaamse regering hebben geen enkel amendement ingediend om het ontwerp van decreet betreffende de inburgering aan te passen of bij te sturen. Van de sancties en van de verplichting van de inburgeringstrajecten die in de vertrouwelijke nota naar voren worden geschoven, is in het bewuste ontwerp van decreet niets terug te vinden. Blijkbaar dienen al deze stoere verklaringen, die in de praktijk tot niets leiden, enkel om de kiezer te lijmen.

Ik zou de minister-president er overigens op willen wijzen dat een aantal leden van de Vlaamse regering behoorlijk boos zijn omwille van de aanhoudende stroom van dubbelzinnige verklaringen. In dit verband zou ik enkele uitspraken van minister

Dewinter

Vogels willen citeren. In Het Laatste Nieuws heeft ze het volgende verklaard : ‘De sancties die De Gucht en Dewael voorstellen, zijn onzinnig’. In De Standaard heeft ze hier het volgende aan toegevoegd : ‘Ik erger me mateloos aan de stoere taal van de minister-president over de verplichte inburgering. Zo drijft hij jonge allochtonen naar extremistische standpunten als die van Abou Jahjah’.

Abou Jahjah, Patrick Dewael, blijkbaar is dat één front, één strijd in de ogen van mevrouw Vogels. Je moet het maar doen. Maar alles is blijkbaar goed om de kiezer een rad voor de ogen te draaien, om zoveel mogelijk rookgordijnen te creëren. De werkelijkheid van het beleid van deze regering wordt zo gecamoufleerd door steeds meer mediaverklaringen. Die verklaringen worden niet gedekt door de realiteit van het regeringsoptreden.

Mijnheer de minister-president, wat is het statuut van deze zogenaamde vertrouwelijke nota ? Waarover gaat het in deze nota ? Mogen wij er ook over beschikken ? Is dit een nota van de minister-president of de regering, of van de VLD-lijsttrekker voor de federale verkiezingen in Limburg ? Hoe denkt u de verklaringen die u voortdurend aflegt in de media waar te maken ? Hoe denkt u invulling te geven aan het verplicht maken van de inburgeringstrajecten en het koppelen van sancties daaraan ? Mogen wij vandaag of morgen of in de loop van de volgende weken, in het kader van het debat dat terzake in de commissie op 27 november van start gaat, amendementen van uzelf, de regering of eventueel uw fractie verwachten op het voorliggende inburgeringsdecreet ? Zult u de beloftes en de voorstellen die u doet in de pers ook hard maken wanneer het er echt op aankomt, bij het stemmen over het inburgeringsdecreet ? Indien u dat doet, indien u ze verplicht maakt en – vooral – indien u sancties koppelt aan het inburgeringsdecreet, dan mag u in elk geval op mijn steun en die van mijn fractie rekenen. Desnoods zijn we bereid om u daarvoor een wisselmeerderheid te bezorgen, tegen de wil van Agalev en de socialisten in.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, het is tegenwoordig aangewezen om tijdens de weekends heel alert te zijn. Vrijdagavond is er de traditionele verklaring van minister-president Dewael in Villa Politica, gevolgd door een groot weekendinterview in een of andere krant. Het hele

weekend worden we gedomineerd door de verklaringen van de minister-president. De moeilijkheid is : is het de minister-president die, als minister-president, namens zijn voltallige regering iets verklaart ten aanzien van het parlement, of is het de voorzitter van het VLD-congres ? De heer Dewael probeerde in de loop van de jongste weken het VLD-profiel op Vlaams vlak op te vijzelen. Hij had het over de afschaffing van de faciliteiten. Een paar weken geleden wees hij hier het Vlaamse front af, maar nu steekt hij plots de hand uit naar CD&V om onder meer de gezondheidszorgen en de spoorwegen te splitsen. Inderdaad, mijnheer Dewinter, we maken een soort schizofrenie mee. Ik vraag me af wat het statuut is van al die verklaringen, en wat de relatie is met het Vlaams Parlement. Momenteel is er het inburgeringsdecreet, dat nu ter bespreking voorligt en enkele maanden geleden is ingediend met de handtekening van de minister-president. Daar is geen sprake van verplichte inburgering. Er is geen sprake van het betrekken van de oudkokers in dat inburgeringsdecreet. Er is geen sprake van taaltesten. Er is sprake van een aanbod van 120 uur Nederlands. Het Vlaams Minderhedencentrum zegt dat een bagage van 120 uur onvoldoende is om die mensen de samenleving in te sturen. Zij zullen niet in staat zijn om een degelijk gesprek te voeren in een Pizzahut of een frietkraam.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Ondertussen voeren de dames en heren debatten, waardoor men zich afvraagt wat nog de rol is van een minister-president. Is het decreet dat nu voorligt onvolkomen ? U neemt er totaal afstand van. U zegt dat dit verplicht moet worden, en dat de taalcursussen moeten worden opgedreven. We zien echter geen enkel amendement terzake. Integendeel. Minister Vogels heeft daarover een verklaring afgelegd. Ik weet dat woorden geen enkele betekenis meer hebben, maar dat zou de democratie zuur kunnen opbreken. Als woorden in een parlement geen betekenis meer hebben, dan hebben het parlementaire debat en de parlementaire democratie geen zin meer.

Mevrouw de minister, u hebt gisteren gezegd dat u zich mateloos ergert aan de stoere taal van de minister-president over inburgering. Zo drijft hij – volgens uw woorden – jonge allochtonen naar extremistische standpunten als die van Abou Jahjah. U verwijt dus de minister-president dat hij inzake het migratiebeleid een taal hanteert die drijft naar Abou Jahjah en naar extremisme. Dat zegt u ten aanzien van uw eigen minister-president.

Van Rompuy

In een andere assemblee zou dit een groot incident zijn. We hebben het al meegemaakt dat minister Dua de minister-president een stalker noemt. Nu doet minister Vogels scherpe uitspraken ten aanzien van de man van het wederzijds respect, die daar enkele maanden geleden een boek over schreef en het Vlaams Blok uitriep tot de grote vijand. Hij zou er alles aan doen om het Vlaams Blok te bestrijden. Minister Vogels, nu noemt u die man – de minister-president – eigenlijk een bondgenoot van Abou Jahjah.

Mevrouw de minister, u schudt het hoofd om aan te geven dat u dat zo niet hebt gezegd. Welnu, zo gaat het parlement kapot. Zo is het debat niet meer mogelijk. (*Applaus bij CD&V*)

We hebben een ontwerp van decreet namens de Vlaamse regering waarover de minister-president zegt dat het 'op niets trekt'. Hij zegt dat het niet alleen voor de nieuwkomers mag gelden. Hij spreekt over een test. Hij hanteert een nieuwe taal: 'le parler vrai'. Het staat nu immers goed om ten aanzien van migranten harde taal te spreken, want daar gaat het ten slotte om. Enkele maanden geleden was u voorstander van het stemrecht voor migranten. U hebt toen een heel boek geschreven over extremisme en zo. Nu zegt minister Vogels dat u zelf een extremist bent en dat u de man bent die Abou Jahjah zal promoten.

Dit is echt een dieptepunt. De voorbije weken hebben we het gehad over de crisis van het parlement. Dit is daar een teken van. Het gaat niet meer over 'de schaamte voorbij'. De schaamte is voorbij. Nu hebben we het cynisme. Enkele maanden geleden werd gezegd dat het Vlaams Parlement niet mag spreken over het communautaire. Nu wordt de hand gereikt om een Vlaams front te vormen. Nu dient men een inburgeringsdecreet in en start men daarover een publiek debat met zogenaamd vertrouwelijke nota's die aan bevriende journalisten worden gegeven. Het doel daarvan is om een heel weekend lang in de media te komen als de man van de verplichte inburgering, om zo de strategie van de VLD te dienen. Dat is een soort optreden dat dodelijk is voor een parlement.

Ik doe een oproep aan de meerderheidsfracties, die trouwens ook afstand nemen van dat ontwerp van decreet. De heer Tobback heeft gezegd dat het een zwak decreet is. De heer Mahassine heeft enkele weken geleden gezegd dat die sancties volksverlakerij zijn. Mevrouw Ceysens heeft brandhout gemaakt van het inburgeringsdecreet. Ze heeft ge-

zegd dat 6 op de 7 nieuwkomers afhaken. Die taalcursussen dienen eigenlijk tot niets. Wij zitten dus in het parlement te discussiëren over een ontwerp van decreet waar iedereen afstand van neemt. De minister-president handelt hier louter uit politiek-electorale redenen.

Mijnheer de voorzitter, we spreken de voorbije maanden regelmatig over de herwaardering van het parlement. Daarom zou ik het volgende zeggen. Trek dit ontwerp van decreet in. Pas het aan aan wat in de hoorzittingen is gezegd. Daar hebben mensen van het Vlaams Minderhedencentrum gezegd dat het aanbod onvoldoende is. Men moet 600 uren taal hebben in plaats van 120 uren. Ze zeggen dat ze voor verplichting zijn, maar dat het aanbod ook volledig moet zijn. Ze zeggen dat men ook een bijkomend traject moet doen, ook inzake opleiding en vorming. Dan pas kan men spreken over een globaal beleid.

Mijnheer de voorzitter, ik vraag aan de minister-president om dat ontwerp van decreet in te trekken. Formuleer uw visie als Vlaamse regering over het migrantenbeleid en over het integratiebeleid. Dat is een fundamenteel debat. Voer dat hier in het parlement en kom dan met een ontwerp van decreet. Stop echter dat cynisme. Stop dat gespeel met migranten. Het gaat om delicate samenlevingsproblemen. Elk woord en elke zin kan heel gevaarlijk zijn. Minister Vogels noemt de minister-president iemand die de weg bereidt voor Abou Jahjah.

Dit kan niet meer. Woorden hebben een betekenis. Het parlementaire debat kan alleen gevoerd worden als we een regering hebben die regeert en een parlement dat controleert. Nu hebben we een regering die op campagne is en gewoon puur electoraal de mensen naar de mond praat. Ze zijn zich aan het profileren. We hebben gisteren allemaal de partijvoorzitters zien zitten met een glaasje rode wijn in hun handen rustig met elkaar de opendebatcultuur voerend, terwijl uiteindelijk in dit parlement geen beleid meer mogelijk is.

Dat is mijn grote verwijt aan u. U bent niet meer de minister-president van alle Vlamingen, maar een gewone kandidaat op zoek naar profilering en naar stemmen. Dat is voor het parlement onaanvaardbaar. (*Applaus bij CD&V en het VB*)

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de problematiek die hier wordt aangesneden, is buitenge-

Dewael

woon belangrijk. Het belang dat de regering hecht aan een goed en efficiënt inburgeringsbeleid, moge onder meer blijken uit het feit dat de inspanningen voor inburgering sedert het begin van deze regeerperiode zijn vertienvoudigd. Zoveel belang hechten we eraan dat nieuwkomers echt de kans krijgen een inburgeringstraject te volgen. De componenten zijn gekend : het aanleren van de taal, de bereidheid tot integratie op de arbeidsmarkt en de oriëntering naar maatschappelijke doelstellingen.

Dat onderscheidt ons van uw fractie, mijnheer Dewinter. U hebt me in de commissie ooit gevraagd of er meer inspanningen moeten worden gedaan voor inburgering. Ik heb daarop geantwoord 'Ja, volgens mij wel.' Toen ik u vroeg of u dat ook vond, antwoordde u 'Neen, volgens ons niet.' Ik begrijp ook wel waarom. U hebt namelijk geen belang bij een geslaagd inburgeringsbeleid. Het zou de spanningen die nu hier en daar bestaan, wegnemen, en dus uw fractie een existentieel probleem opleveren.

Van de voorzitter van de CD&V-fractie had ik verwacht dat hij de toegenomen inspanningen voor inburgering zou weten te waarderen. We maken echter een keuze, mijnheer Van Rompuy, die u in het verleden onvoldoende maakte. *(Opmerkingen)*

Beleid voeren is budgettaire keuzes maken.

We willen echter verder gaan. Op 24 mei heeft de Vlaamse regering een ontwerp van decreet goedgekeurd. We menen immers dat het inburgeringsbeleid een decretale grondslag moet krijgen. Het ontwerp is in het parlement ingediend. De regering heeft er in een goede parlementaire reflex voor gekozen het parlement te laten debatteren over het eventueel verplichte karakter van de inburgeringstrajecten. *(Opmerkingen en rumoer)*

De regering heeft gevraagd het debat te voeren in de commissie. Het is belangrijk dat het niet op een drafje wordt afgehandeld. Het is weliswaar niet aan ons om de werkzaamheden van het parlement te regelen, maar het zou goed zijn dat het parlement de kans zou grijpen om het debat te paren aan hoorzittingen en dergelijke. We vragen dus het parlement uitsluitsel te geven over een eventuele verplichting. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Is dat verkeerd, mijnheer Van Hauthem ? Ik denk van niet. We hadden hier met teksten kunnen komen die te nemen of te laten waren, en waar

geen komma aan kon worden veranderd. Dan had u gezegd dat het parlement geen stemmachine is. Nu komen we met een tekst die wat ruimte laat voor een behoorlijke behandeling in de parlementaire traditie, maar dat is ook weer niet goed en u wil dat we de tekst intrekken. Wat wilt u nu eigenlijk ? *(Rumoer)*

Wilt u een herwaardering van het parlement, of wilt u dat we het ontwerp van decreet intrekken ? Welnu, we doen dat niet. We verwachten dat het parlement in de komende weken, graag zo snel mogelijk, een keuze maakt, uiteraard gebaseerd op de getrokken krachtlijnen.

We weten heel goed dat dit ontwerp van decreet niet alle problemen regelt. Dat heeft minister Vogels ook onderkend bij het begin van de parlementaire discussie. Het gaat om de inburgering van nieuwkomers.

Ik heb een derde opmerking. Op 25 oktober heeft de Vlaamse regering het strategisch plan Minderheden opnieuw in discussie gesteld. Dit werkstuk hebben we geërfd van de vorige legislatuur. Er wordt uitgebreid maatschappelijk over gedebatteerd. Ik lees daar heel interessante bijdragen over. De mensen zijn uitermate bekommerd om deze problematiek. De regering vond het daarom goed het strategisch plan Minderheden aan een ernstige evaluatie te onderwerpen.

De uitkomst van dit debat is gepland voor midden volgend jaar. Op dit ogenblik is daar geen officieel regeringsstandpunt over, we willen dit debat samen met u, met de organisaties en met het middenveld voeren. Grijp deze hand. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

U mag uiteraard wel meedoen, mijnheer Van Rompuy. Maak er geen spelletje van. Mijn vraag is om het debat in de best mogelijke omstandigheden, nadat het ambtelijk is voorbereid, door de regering en het parlement tot een goed einde te brengen.

Het moet perfect mogelijk zijn – u kent mijn opvattingen over wat een regeringslid kan of mag doen – om als lid van een regering over een discussie die wordt opgestart, een standpunt in te nemen. Dat standpunt heb ik gezet op de website Kleurrijk Vlaanderen. Het heeft het statuut van een visie-tekst. Op deze website staan meerdere standpunten van mijn hand die losstaan van het regeerakkoord maar die te maken hebben met thema's die hoe dan ook de legislatuur overstijgen.

Dewael

Dit moet me nog van het hart. Aan de ene kant zegt u dat we aan termijnpolitiek moeten doen. Politici krijgen vaak de opmerking dat ze alleen maar denken in termen van de volgende verkiezingen. Wel, er zijn nu eenmaal zaken die de termijn van de volgende verkiezingen, of het nu die van 2003 of 2004 zijn, overstijgen. Daarover mogen we het debat voeren. Dat heb ik gedaan. Ik nodig het Vlaams Parlement uit om samen met ons te gepasten tijde dat debat te voeren. Dit laatste zeg ik met een knipoog. Wat het inburgeringsdecreet betreft, trancheert het parlement het al of niet verplichte karakter.

Wat het eigenlijke strategische plan Minderheden aangaat, is de discussie open en zijn de gedachten vrij. Aangaande de kritiek die u hebt op de uitspraken van minister Vogels, die zich mateloos zou hebben geërgerd, zeg ik u : de gedachten over het strategisch plan Minderheden zijn vrij. Gisteren stelde zelfs iemand de titel 'De toekomst is vrij' voor, maar laat ons de gedachten vrij houden. Het ergste dat er kan gebeuren in een parlementaire democratie, is dat we geen debat meer kunnen voeren. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de minister-president, ik heb u zelden meer bochten weten maken dan vandaag op de tribune. Ik heb enkele opmerkingen.

U zegt dat het Vlaams Blok de spanningen wil opdrijven en dat het iedere inspanning in de richting van inburgering weigert omdat het alleen baat heeft bij een zo groot mogelijk spanningsveld tussen autochtonen en allochtonen. Dat kan uw stelling zijn, maar het is in ieder geval niet de stelling van minister Vogels. Zij verwijt u vandaag in de kranten de spanningen op te drijven en een heleboel allochtonen in de armen van Abou Jahjah te drijven. Vandaag zegt ze in De Standaard : 'De minister-president' – en dus niet het Vlaams Blok – 'drijft jonge allochtonen naar extremistische standpunten als die van Abou Jahjah.'

Als minister Vogels, die nu aanwezig is, dit wil tegenspreken, dan moet ze nu het woord maar vragen wegens een persoonlijk feit en logenstraffen dat ze dit heeft gezegd aan De Standaard en Het Laatste Nieuws. U hebt dat verteld, mevrouw de minister. U schudt uw hoofd, maar vraag dan het woord en zeg het dan. U kunt het logenstraffen. Het zal geboekt staan in de annalen van het

Vlaams Parlement. Of hebt u het politieke lef niet om te doen wat u in de kranten wel durft ten aanzien van journalisten ? Durft u het niet meer te herhalen wanneer het oog in oog met de minister-president, die vlak voor u zit, moet gebeuren ? Zeg het ons ! Leg een verklaring af ! Hebt u het gezegd of niet ? Het kan dan niet alleen in de krant, maar ook in de annalen van dit parlement voor eeuwig geboekstaafd worden. Ik vrees evenwel dat u een plotselinge aanval hebt gehad van acute doofheid en van acute weigering tot spreken.

Dan kom ik nu tot mijn tweede opmerking. Het statuut van het document blijkt nu een tekst te zijn op de website van Kleurrijk Vlaanderen. Van een vertrouwelijk document van de minister-president, verschenen in de krant van zaterdag, zijn we nu geëvolueerd tot een tekst op een website. Blijkbaar degradeert u zelf het project Kleurrijk Vlaanderen – het toekomstproject van deze regering voor Vlaanderen – tot uw persoonlijke propagandawebsite voor de verkiezingen van 15 juni 2003. Op die website lezen we uw persoonlijke bedenkingen die helemaal losstaan van uw meerderheid en regering. Zo ver zijn we blijkbaar gekomen in de mediatisering rond de Limburgse lijsttrekker voor de federale verkiezingen op 15 juni 2003.

Ten derde, ik heb u reeds maanden geleden gewaarschuwd : enerzijds kandidaat-liststrekker voor de federale verkiezingen en anderzijds minister-president van de Vlaamse regering zijn, zal nooit lukken. Wat in de vorige weken en ook dit weekend is gebeurd – uw uitspraken over de faciliteiten, het Vlaams front, de inburgering en het vreemdelingenstandpunt -, getuigt reeds manifest van uw intenties. Ik vrees dat u helemaal uit de bocht gaat, met alle gevolgen van dien voor uw eigen geloofwaardigheid, maar ook en nog erger – en dat is wat mij als parlamentslid en fractieleider vooral interesseert – voor de geloofwaardigheid en de autoriteit van deze regering en van onze instellingen in het algemeen. Hoe wilt u de kloof tussen de kiezers en de politiek dichten als het verhaal dat u hier als minister-president vertelt en dat u in de ontwerpen van decreet indient, totaal tegenovergesteld is van wat u in de media als lijsttrekker vertelt ?

U lijdt aan een vorm van acute schizofrenie, een ander woord kan ik niet bedenken. U lijdt aan het Vlaamse Dr. Jeckyll and Mr. Hyde-syndroom. Aan de ene kant bent u – als Mr. Hyde – een middelmatig politicus, bereid tot ieder compromis, iets wat duidelijk blijkt uit dit ontwerp van decreet. Daarmee – met een tekst die eigenlijk niemand aanstaat en waar niemand warm voor loopt – wil u paarsgroen lijmen. Aan de andere kant bent u Dr. Jec-

Dewinter

kyll, de demagoog en leugenaar die in de pers net het tegenovergestelde vertelt van wat hij hier als minister-president verklaart.

Aan dit soort politici heeft Vlaanderen absoluut geen nood. Aan een Vlaamse Dr. Jeckyll and Mr. Hyde hebben de geloofwaardigheid van de democratie in Vlaanderen en ons Vlaams Parlement absoluut geen nood. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : De minister-president heeft hier eigenlijk een belangrijke verklaring afgelegd, want hij heeft verklaard dat de Vlaamse regering geen visie heeft over het migrantenbeleid en al drie jaar aan het besturen is en ontwerpen van decreet indient zonder daarbij eigenlijk te weten wat de finaliteit van haar beleid is.

Precies dat is het probleem : paars-groen is het gewoon niet eens over dat beleid. Dit wordt duidelijk aangetoond door de verklaringen van minister Vogels. Zij verwijt de minister-president immers in de richting van Abou Jahjah te evolueren. Ofwel is zij dan onbekwaam om minister te zijn, ofwel weet zij maar al te goed wat ze gezegd heeft. Wie zoiets verklaart, moet ook de draagwijdte van zijn of haar woorden kennen.

Mijnheer de minister-president, de open debatcultuur heeft grenzen. Aan cynisme zijn grenzen, ook voor de VLD. U hebt de snel-Belgwet goedgekeurd, u hebt de verplichte massale regularisatie van illegalen goedgekeurd, zonder enige verplichting. En plots bent u voor verplichte inburgering. Hoe, dat weet u niet. Mevrouw Ceysens spreekt over een boete, u spreekt over de intrekking van de werkloosheidsvergoedingen. Vandaag lezen we dat die stellingen 2 jaar geleden niet door de VLD zijn aangenomen.

De regeringspartners zijn het gewoon niet met elkaar eens. Mijnheer de minister-president, u bent bezig met de verkiezingen, u poogt stemmen te winnen van het Vlaams Blok, u probeert zich te profileren. De groenen proberen hun publiek te winnen. Dat is het failliet van paars-groen. Ieder probeert zijn doelgroep te bereiken, maar een visie ontbreekt. Een coherent beleid is onmogelijk. Dat zullen we het volgend anderhalf jaar meemaken.

Het Vlaams Parlement mag discussiëren. Mevrouw Van Den Heuvel is tegen elke vorm van verplichting, de heer Mahassine is daar ook tegen, de heer Tobback zegt dat het een zwak decreet is, mevrouw Ceysens maakt kipkap van het inburgeringsdecreet.

Mijnheer de minister-president, ik verwacht dat u in de komende maanden als lijsttrekker in Limburg stemmen zult proberen te halen. De VLD heeft al haar kanonnen nodig om stemmen te halen. Dat is belangrijk omdat u de paars-groene coalitie wilt voortzetten. Over het meest fundamentele samenlevingsprobleem van dit ogenblik, het samenleven van migranten en Belgen, wilt u publiek discussiëren met uw vice-premier en u neemt totaal tegenstrijdige standpunten in.

Mijnheer de minister-president, u nam het woord op een hoorzitting vorige vrijdag. Elk woord van u kan een grote repercussie hebben. Alle traditionele politieke partijen, ook mijn partij in de jaren negentig, hebben gefaald in het oplossen van dit samenlevingsprobleem. Niemand heeft de juiste toon gevonden, en zeker niet het juiste beleid. Trek het inburgeringsdecreet in, want het is onvolkomen. Laten we met de verschillende fracties een commissie ad hoc oprichten en een fundamenteel debat houden in dit parlement over hoe we dat samenlevingsprobleem willen benaderen. We moeten dat over meerderheid en oppositie heen doen, want we mogen dit niet electoraal exploiteren.

CD&V doet dit voorstel, en bij monde van de heer Roegiers heeft Spirit in de commissie voor Welzijn gezegd dat ze het steunt. Trek dus dat ontwerp van decreet in, mijnheer de minister-president, en stop met uw verkiezingscampagne op basis van samenlevingsproblemen en puur electorale motieven. Dat zou het einde betekenen van de democratie in Vlaanderen omdat niemand nog weet of u voor alle Vlamingen spreekt of niet. U bent verkozen voor 5 jaar om een beleid te voeren in functie van het algemeen belang. Nu opereert u als een doodgewoon VLD-kandidaat en u sleurt de hele Vlaamse regering en het parlement daarin mee. Wij doen daar niet aan mee. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer André Moreau tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over druggebruik bij jongeren

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Moreau tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over druggebruik bij jongeren.

De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers en collega's, ik zal ervoor zorgen dat mijn actuele vraag niet uitgroeit tot een klein debat.

We konden allen kennis nemen van de resultaten van het onderzoek van de Universiteit Antwerpen over het druggebruik bij jongeren. Het is erg om vast te stellen dat er steeds meer druggebruik is bij kinderen jonger dan 12 jaar. In deze vraag zal ik het niet hebben over druggebruik bij jongeren boven 12 jaar, maar alleen over dat bij de min-12-jarigen. De onderzoekers geven ons een opdracht mee. Ze vragen ons om de leerlingen van het lager onderwijs te wijzen op de gevaren van het druggebruik. Sommigen zullen het misschien ontkennen, maar dit is een nieuw element. Vele mensen zijn geschokt door de vaststelling, want ze weten niet goed hoe ze het nieuwe gevaar moeten aanpakken.

Kinderen die jonger zijn dan 12 zijn zwakke mensen. Het is de plicht van alle bestuurders en beleids mensen om de zwakkeren, en zeker de kinderen, zo goed mogelijk te beschermen. Geen enkele goede bestuurder, minister of staatshoofd – het weze een koning, een keizer of een president – kan dit grote probleem en gevaar naast zich neerleggen. Het drugspreventiebeleid wordt in onze deelstaat uitgestippeld door de minister bevoegd voor het gezin en voor de volksgezondheid.

Mevrouw de minister, omdat ik ongerust ben over het toenemende druggebruik bij kinderen jonger dan 12, vraag ik u welke preventiemaatregelen u zult nemen ? Bent u van plan om kenniselementen uit het drugspreventiebeleid dat wordt gevoerd in andere Europese landen of in de USA, in te bouwen in uw beleid ?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Moreau, ik deel uiteraard uw bekommernis over het toenemend drugsge-

bruik bij kinderen tussen 6 en 12 jaar. U hebt gelijk dat we een aangepast preventiebeleid zouden moeten voeren. Daarvoor zijn twee zaken nodig.

Ten eerste moeten er meer middelen worden uitgetrokken om het preventiebeleid te kunnen voeren. Daarnaast moet er worden gezorgd voor een gecoördineerde visie op de preventie gericht op jongeren tussen 6 en 12 jaar. Dat betekent heel concreet dat een preventiebeleid moet worden uitgewerkt in die omgevingen waar kinderen van 6 tot 12 zich bevinden : de school, de sportclub, de jeugdbeweging en het thuismilieu.

Vlaanderen heeft momenteel een aantal instrumenten om een preventief drugsbeleid te voeren. In de eerste plaats wordt de laatste hand gelegd aan een drugspreventienota 2003-2010. Er wordt daarover overlegd met de hele Vlaamse regering. In die nota wordt ook aandacht besteed aan de doelgroep 6- tot 12-jarigen. Dit vraagt een specifieke aanpak. Ik denk bijvoorbeeld aan het systeem van de 'leefsleutels' in het onderwijs en aan een aantal organisaties die projecten hebben uitgewerkt voor die doelgroep.

Daarnaast moeten er meer middelen komen voor drugspreventie. Vlaanderen heeft daar naar schatting een budget van 12,5 miljoen euro voor. Het grootste deel gaat naar drugspreventie bij jongeren. Die middelen zijn ingeschreven bij onderwijs, sport en mijn eigen begroting. In mijn begroting zit 2 miljoen euro die in hoofdzaak worden besteed aan de VAD, onze partner in preventief drugsbeleid. In de begroting 2002 werd het bedrag opgetrokken naar 2,3 miljoen euro. In de centra geestelijke gezondheidszorg werden tien extra preventiewerkers aangeworven.

Ik deel uw bekommernis. Er wordt gewerkt aan een drugspreventienota met een hoofdstuk over jonge kinderen. We zullen in opvolging van die nota de inspanningen voor drugspreventie moeten verhogen.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. We moeten al het mogelijke doen om de vereiste coördinatie te realiseren. Alle middelen moeten worden aangewend om dit gevaar te bestrijden. Ook het parlement moet zijn verantwoordelijkheid daarin nemen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten met betrekking tot de oprichting van een agentschap voor Buitenlandse Handel

– 1323 (2002-2003) – Nrs. 1 en 2

Verdaging

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten met betrekking tot de oprichting van een agentschap voor Buitenlandse Handel.

Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Ik stel voor om de bespreking en stemming over dit ontwerp van decreet te verdagen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, kan de minister daarvoor een reden geven ?

Minister Jaak Gabriels : We zijn nog aan het onderhandelen met het federale niveau over de juiste interpretatie van de teksten. Zolang daar geen duidelijkheid over bestaat, mag ik het parlement niet vragen daarover te stemmen.

De voorzitter : Als er duidelijkheid is, kunnen we het ontwerp van decreet in plenaire zitting bespreken.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

VERZOEKSCHRIFT betreffende het gesubsidieerd leerlingenvervoer
– 1361 (2002-2003) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het verzoekschrift betreffende het gesubsidieerd leerlingenvervoer.

Mevrouw Heeren, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Demeulenaere, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VERZOEKSCHRIFT betreffende de sociale en economische bescherming van gastprofessoren in het HOB

– 1362 (2002-2003) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het verzoekschrift betreffende de sociale en economische bescherming van gastprofessoren in het HOB.

De heer Moreau, verslaggever, heeft het woord.

De heer André Moreau, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, op 16 april 2002 diende de heer Vos bij de voorzitter van het Vlaams Parlement een verzoekschrift in betreffende de sociale en economische bescherming van gastprofessoren in het HOB. Het verzoekschrift werd op 14 mei en 10 oktober 2002 behandeld in de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

De heer Vos vraagt in zijn verzoekschrift om voor gastprofessoren onder meer in dezelfde sociale bescherming te voorzien als voor gewone leden van het onderwijzend personeel en hen in geval van arbeidsongeval op dezelfde manier te behandelen als ander onderwijzend personeel.

De heer Vos werd slachtoffer van een arbeidsongeval en hekelt zijn ongelijke behandeling. De heer Vanleenhove, voorzitter van de commissie voor Onderwijs, benadrukte de schrijnende situatie waarin de verzoeker verzeild is geraakt. Alvorens een besluit te nemen, richtte de commissie een verzoek om bijkomende informatie over deze problematiek aan de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming. De commissie voor Onderwijs oordeelde

Moreau

dat haar antwoord voldoende duidelijkheid schept over de problematiek.

Nu blijkt dat een gelijke sociale bescherming voor gastprofessoren niet kan worden ingewilligd omdat het om een federale materie gaat. De gesubsidieerde hogeschool beschikt zelf over de mogelijkheid om, via een cluster van verzekeringssystemen, een maximale bescherming aan haar contractuele personeelsleden te bieden. Volgens de commissie zou de bevoegde minister de hogescholen moeten aanmanen een eventuele ongelijke behandeling als gevolg van de aangehaalde omstandigheden te vermijden.

Uiteindelijk besloot de commissie dat de nota van de minister als besluit wordt beschouwd bij het verzoekschrift en dat de betrokkene op de hoogte zal worden gebracht van het federale bevoegdheidsprobleem. De minister van Onderwijs zal via een brief worden aangemoedigd maatregelen te treffen om dergelijke schrijnende toestanden te vermijden.

De voorzitter : De heer Huybrechts, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VERZOEKSCHRIFT betreffende de verplichting een schouwfilter te plaatsen bij gebruik van hout- of allesverbranders of van een open haard

– 1363 (2002-2003) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening over het verzoekschrift betreffende de verplichting een schouwfilter te plaatsen bij gebruik van hout- of allesverbranders of van een open haard.

De heer Matthijs, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Bex, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VERZOEKSCHRIFT betreffende rechtvaardigheid in wetgeving

– 1364 (2002-2003) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken over het verzoekschrift betreffende rechtvaardigheid in wetgeving.

De heer Lauwers, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw De Lobel, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VERZOEKSCHRIFT betreffende de wet op de polders en wateringen

– 1366 (2002-2003) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening over het verzoekschrift betreffende de wet op de polders en wateringen.

De heer De Meyer, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Voorzitter

Mevrouw Vertriest, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Luc Van den Brande, Eric Van Rompuy, Johan Sauwens, Ludwig Caluwé en mevrouw Brigitte Grouwels en mevrouw Mieke Van Hecke betreffende een geactualiseerd Vlaams programma staatshervorming – 1436 (2002-2003) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Dames en heren, vanmorgen heeft de heer Van Rompuy bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Van den Brande, Van Rompuy, Sauwens, Caluwé en mevrouw Grouwels en mevrouw Van Hecke betreffende een geactualiseerd Vlaams programma staatshervorming.

De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het voorstel van resolutie dat een aantal CD&V-parlementsleden heeft ingediend, heeft als doel samen na te denken over hoe we in een volgende fase vorm en inhoud kunnen geven aan de ontwikkeling van de autonomie van Vlaanderen.

Een tijdje geleden hebben we een voorstel van resolutie ingediend met de vraag om een Vlaamse conventie tot stand te brengen die op twee domeinen dieper zou ingaan op wat moet gebeuren. Dat past in de context van de Europese Conventie. Mijnheer de minister-president, we hebben gisteren de gelegenheid gehad om daarover te praten in de commissie. In het licht van de federale verkiezingen van 2003 hebben we ook de gelegenheid om een platform op te richten.

Over het voorstel van resolutie dat we hier indienen kan ik kort zijn, want het geeft exact weer wat ik bij alle fracties hoor. In een vorig voorstel werd

gesuggereerd om dat Vlaams platform op een geëigende manier te laten samenkomen. Wij willen ingaan op het voorstel van de minister-president om het debat daarover in het parlement en in de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervormingen en Ambtenarenzaken te voeren. De discussie kan dan in alle openheid en niet vanuit partijpolitieke standpunten worden gevoerd. In het licht van het regeerakkoord lijkt het me logisch dat we kunnen beschikken over een geactualiseerde nota van de Vlaamse regering.

Ons voorstel van resolutie bevat de standpunten van alle fracties, met daaraan toegevoegd een nieuw element, namelijk dat de regering heeft gezegd dat ze het prima vindt dat het debat daarover zou worden gevoerd in het Vlaams Parlement. Het voorstel van resolutie spoort aan om werk te maken van wat we moeten doen. In de verklaring van de minister-president van 6 november 2002 heb ik gelezen dat dit debat de komende maanden zou worden gevoerd. We praten hier wel over 15 juni 2003, maar we bieden de regering hulp aan om samen met alle fracties tot een goed debat te komen in het parlement.

We vragen dus dat we kunnen beginnen met de gesprekken over de modaliteiten. Over de context waarbinnen die gesprekken zullen worden gevoerd, kunnen we uiteraard van gedachten wisselen in de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervormingen en Ambtenarenzaken. Bij de bespreking van de aspecten die een invloed hebben op de toekomstige plaats van Vlaanderen in Europa, kunnen we de leden van de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden betrekken. We stellen voor om in het parlement te debatteren en om niet te talmen. We vragen ook een juiste aanpak. We moeten bovendien nagaan hoe we een en ander kunnen opbouwen. We moeten niet opnieuw het advies van 120 deskundigen vragen, zoals in het verleden is gebeurd. Een wereld die al gedeeltelijk is gevormd, moet immers niet opnieuw worden gemaakt. Het lijkt me wel aangewezen om bij de hele zaak een aantal actoren uit het middenveld te betrekken. We verwachten hierover een nota van de Vlaamse regering.

Onze vraag is tamelijk eenvoudig en speelt in op de consensus die binnen en buiten dit parlement leeft. Ik ga er dus van uit dat over het principe en de doelstelling van dit voorstel van resolutie eensgezindheid bestaat. Ik kan me immers niet voorstellen dat daarover twijfels leven. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Wij zullen zowel de hoogdringendheid als de inhoud van het ontwerp van resolutie steunen. We vertrekken vanuit een aantal merkwaardige vaststellingen. Drie jaar lang heeft paars-groen, in tegenstelling tot de vorige Vlaamse regering, ons voorgehouden dat de communautaire verhoudingen enorm verbeterd waren. Het was gedaan met de confrontatie, en met de honden die in de tuin van de minister-president een plastieken Waalse haan, vermomd als een Engelse koekoek, aan stukken rijten.

Wat hebben we gekregen ? De Sint-Elooï-, het Lambermont- en het Lombardakkoord, de kieswetgeving, de afbraak van de taalwetgeving, de administratie en Justitie.

We hebben een tweede vaststelling gedaan. De fractievoorzitter van de sp-a heeft reeds verscheidene malen herhaald dat hij het jammer vindt dat het Vlaams Parlement soms te vaak debatteert en discussieert over bevoegdheden die niet tot het domein van het Vlaams Parlement behoren.

De derde vaststelling is dat er zeven maanden voor de verkiezingen plots wel een communautair debat op gang komt. U vraagt de afschaffing van de faciliteiten. Op onze vraag hieromtrent antwoordt u dat wij een Vlaams front moeten vormen en somt een waslijst op van bevoegdheden die volgens u moeten worden geregionaliseerd. U hebt ons verweten dat onze doelstelling het einde van België is. Het is geen verwijt, ik stel dit alleen maar vast. Diezelfde avond hoor ik de heer De Gucht in 'Polspoel & De Smet' spreken over de verdamping van België en het feit dat België geen meerwaarde voor Vlaanderen meer heeft. Een week later verschijnt er een boek van zijn hand waarin hij een lijstje publiceert van bevoegdheidsdomeinen die moeten worden geregionaliseerd. Een daarvan is de gezondheidszorg. Ik vraag mij onmiddellijk af wat hier aan de hand is. Zijn die oprispingen oprecht of gaat het hier om een electoraal nummertje ?

In tegenstelling tot wat de meerderheid drie jaar lang heeft verkondigd in het kader van de betere communautaire verhoudingen, beseft ze nu dat heel wat zaken niet zijn geregeld en stelt ze uit tot de dag na de verkiezingen. Is de vraag die in dit ontwerp van resolutie wordt geformuleerd gewettigd ? In dit ontwerp van resolutie wordt ook verwezen naar de Europese Conventie. Dat is terecht. De Europese Commissie en de Europese Unie be-

kritisieren immers de regionale verschillen op de arbeidsmarkt en pleiten voor de eenmaking van het federale en regionale werkgelegenheidsbeleid. De Europese Unie heeft geen kaas gegeten van de realiteit waarin we leven.

Deze gegevens zijn gekend. De vraag is of we het debat over hetgeen bij een volgende regeringsvorming op federaal vlak moet gebeuren overlaten aan een paar ministers of ministers-presidenten of aan een paar partijvoorzitters of er effectief het parlement bij betrekken.

De vorige minister-president heeft ooit gezegd dat, als het parlement een aantal resoluties met een overgrote meerderheid steunt, wij met een democratisch feit zitten waaraan niet kan worden voorbijgegaan. Er is voor een groot stuk aan voorbijgegaan. Men kan het voor een tweede maal proberen en, zoals de heer Van den Brande het heeft gezegd, moeten wij hier geen 120 hoorzittingen meer over houden. De expertise is aanwezig. Het werk is hier de voorbije legislatuur geleverd. Laten we het Vlaams parlement hierbij betrekken. Uit de stemming zal blijken of het hier om een oprechte bekommernis gaat dan wel om loze woorden. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, onze fractie verheugt zich over de verklaring van de minister-president betreffende de Vlaamse frontvorming en verheugt zich ook over de verklaringen van onze partijvoorzitter. De vraag rijst op welke manier het parlement een strategische bijdrage kan leveren. Zelf ben ik geen voorstander van een nieuwe discussie over de inhoud, met hoorzittingen over het middenveld en dergelijke. Ik vind het belangrijker dat de Vlaamse partijen afspreken welke strategie ze zullen volgen na de verkiezingen en tijdens de Europese Conventie. Ik richt me dan vooral naar de Vlaamse partijen die beseffen dat vooruitgang inzake staatshervorming enkel stap voor stap kan. Onze fractie wil daarover met die partijen een front vormen.

De voorliggende tekst is daarvoor geen goed instrument. Daarin wordt opgeroepen om onze werkzaamheden op een bepaalde wijze te organiseren. Die oproep is vooral tot de regering gericht. Ik stel voor om ons in de commissie te buigen over de wijze waarop we de komende fase in de staatshervorming aanpakken. We engageren ons op dat vlak, en dat is ongetwijfeld even belangrijk als de stemming over dit voorstel van resolutie. We willen

Denys

duidelijke afspraken maken, en we hopen dat de regering daaraan zal meewerken.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik wil het debat van vorige week, toen we een aantal actuele vragen hebben behandeld, niet overdoen. Ik onderschrijf wat de heer Denys heeft gezegd : er zijn bijkomende stappen in de staatshervorming nodig, als onderdeel van een graduele aanpak. Ik herhaal nog even dat het momentum daarvoor onmiddellijk na de federale verkiezingen van 2003 zal komen.

Het geheel van resoluties dat daarover in deze zittingsperiode is goedgekeurd, vormt een uitstekend kader. Het parlement moet natuurlijk zelf beslissen, maar ik zie zelf de meerwaarde niet van het systematisch herhalen van de inhoudelijke realisaties uit het verleden. Het komt erop aan een strategie af te spreken. Welke strategie zullen de Vlaamse partijen volgen om de volgende fase van de staatshervorming aan te pakken ? Welke prioriteiten stellen we ? De vijf resoluties zijn immers erg uitgebreid. Leggen we die integraal op tafel, of houden we vast aan prioriteiten ? Dat is een belangrijke vraag.

En in welke sfeer willen we dat debat op gang trekken ? Ik zal hier niet herhalen wat ik daarover vroeger al heb gezegd, maar voor mij telt de vooruitgang. Het resultaat primeert. In tegenstelling tot de voorbije zittingsperiode, hebben we tijdens deze zittingsperiode alleszins vooruitgang geboekt. Ik wil dat de volgende zittingsperiode overdoen.

Ik wil me niet in de plaats van het parlement stellen, maar volgens mij is de inhoud er al : we moeten alleen keuzes maken. Dat moet mijns inziens in het parlement gebeuren. Sommigen hadden het over een bijeenkomst van partijvoorzitters. Met alle respect voor hen, maar het parlement lijkt me de aangewezen plaats om een prioriteitenlijst op te stellen. De commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming lijkt me daarvoor de aangewezen plaats. Namens de regering verbind ik me ertoe om nog voor eind 2002 een nota in die commissie in te dienen waarin staat wat volgens ons in dat verband van belang is. Dat is een belangrijk element in het voorstel van resolutie.

Wat de rest betreft, sluit ik me echter aan bij de bekommernissen van de heer Denys : non bis in idem. Het dossier ligt op tafel, het komt er nu enkel op aan een goed menu samen te stellen. Namens de regering wil ik daartoe graag een bijdrage leveren.

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : De heer Denys heeft gezegd dat we het debat moeten voeren. Tegelijkertijd heeft hij echter verklaard dat we dit debat al eens hebben gevoerd. Hij heeft in dit verband naar de vijf resoluties verwezen.

De minister-president heeft gezegd dat we tegen het einde van dit jaar een nota kunnen verwachten. Deze nota is in feite overbodig. Het tweede deel van het Vlaams regeerakkoord stelt uitdrukkelijk dat er na twee jaar eensgezindheid in de Vlaamse regering en in het Vlaams Parlement moet zijn over de verdere stappen die we zouden moeten zetten. Het tijdstip waar het Vlaams regeerakkoord naar verwijst, ligt ondertussen echter al een jaar achter ons.

Hoewel ik probeer rustig te blijven, wil ik er toch op wijzen dat dit een goed voorbeeld van doublespeak is. We horen hier dat we het debat moeten voeren en dat de VLD dit voorstel van resolutie hier niet wil bespreken. Dit betekent dat al de verklaringen die de heer De Gucht en minister-president Dewael vandaag hebben afgelegd showverklaringen zijn in het licht van het congres dat de VLD dit weekend organiseert.

Mijnheer de voorzitter, we vragen de hoofdelijke stemming over het voorstel tot spoedbehandeling van het voorstel van resolutie.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Nee)*

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel tot spoedbehandeling.

Vraagt nog iemand het woord ? *(Nee)*

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? *(Ja)*

Einde van de stemverrichtingen.

Voorzitter

Ziehier het resultaat :

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 48 leden hebben ja geantwoord ;
 1 lid heeft zich onthouden ;
 54 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Bogaert André-Emiel
 Boutsen Mathieu
 Caluwé Ludwig
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geraerts Jean
 Grouwels Brigitte
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Loones Jan
 Lootens-Stael Dominiek
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Verougstraete Christian

Verrijken Miel
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bossuyt Gilbert
 Browaeyts Jozef
 Callens Karlos
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Sols Guy
 Suykens Lucien
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Eyken Christian
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vermeulen Jo

Voorzitter

Vertriest Isabel
Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN heeft :

Van Hecke Mieke

Reden voor onthouding ?

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Stassen.

De voorzitter : Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Derhalve blijft het voorstel van resolutie van de heren Van den Brande, Van Rompuy, Sauwens en Caluwé en van mevrouw Grouwels en mevrouw Van Hecke betreffende een geactualiseerd Vlaams programma staatshervorming naar de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken verwezen.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 20 november 2002 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.19 uur.*
